

STALİN
KOMÜNİZMDİR!
STALİN
İNSANLIKTIR!

Ağustos 2004

Bu kitapta bir bütün olarak sunulan “Stalin Komünizmdir!, Stalin İnsanlıktır” yazıları, ilk defa Kıbrıs’ta Sosyalist Gerçek’in Sayı No. 98, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 106 ve 115’te, 2003/2004 yılı arasında diziler halinde yayınlanmıştır.

Kıbrıs’ta Sosyalist Gerçek

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No. 5 K. Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

E-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

Web: www.st-cyprus.co.uk

Baskı Tarihi: Ağustos 2004

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
STALİN KOMÜNİZMDİR	4
I. SSCB'NDE ÜRETİM TEKNİĞİNİN SÖZDE GERİLİĞİ	5
A. TABİATIN DÖNÜŞTÜRÜLMESİ STALİN PLANI	9
B. TARİHİN DÖNÜM NOKTALARI	11
C. ÖNDER ÖLDÜĞÜNDE SOSYALİZM DE YIKILIR MI?	12
II. TROÇKİZM VE BUHARİNİZM KAPİTALİZMİN RESTORASYONUDUR	14
A.1930'LARDA TROÇKİSTLERİN S.S.C.B.'NDE KAPİTALİZMİ RESTORASYON PLANLARI VE S.S.C.B.'NDE KAPİTALİZMİN BUGÜNKÜ TROÇKİST RESTORASYONU OLGUSU	14
B.TROÇKİZMİN GERİ VE GERİCİ KAREKTERİ	19
C. S.S.C.B.'NİN TEKNİK GERİLİĞİ VE YENİ TROÇKİSTLER	20
III. SSCB'İNDE KAPİTALİZMİN RESTERASYONU VE MARKSİZMİN DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ	21
A. STALİN VE KOMÜNİZMİ SAVUNMAK	21
B. İHTİMALLER TEORİLERİ	23
C. YENİ BURJUVAZİ TEORİLERİ	24
D. SSCB'NDE KAPİTALİZMİN RESTERASYONU VE MARKSİZMİN DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ	25
E. SSCB'NDE STALİN SONRASI KAPİTALİZMİN RESTORASYONU TEORİSİ VE SOSYAL EMPERYALİZM TEORİSİ.	25
F. BÜROKRASİ VE YOZLAŞMA	26
G. EKONOMİ VE SİYASET	27
Ğ. ÜRETİM ARAÇLARININ DEVLET MÜLKİYETİ	28
IV. SOVYET DEVLETİ	30
A. SOVYET DEVLETİ VE BÜROKRASİ-YOZLAŞMA	32
B. SOVYET DEVLETİNİ VE DOLAYISIYLA BÜROKRASİ-YOZLAŞMAYI YOK ETMENİN YÖNTEMLERİ	34
C. SOVYET DEVLETİ VE BÜROKRASİ-KISA SONUÇLAR	38
D. BİLGİSAYARLAŞTIRMA VE SOVYET DEVLETİ	38
STALİN İNSANLIKTIR!	40
A. STALİN, HİTLER VE CTP GENÇLİK	40
B. EŞİTLİK	40
C. BURJUVAZİNİN İKTİDARINI KORUMAK İNSANLARIN KATLİNİ KORUMAKTIR-İNSANLIK DÜŞMANI SUÇTUR!	44
D. İNSANLIK VE SINIF SAVAŞIMI	46
E. İNSAN HAYATINI SAVUNMAK	48

STALİN

KOMÜNİZMDİR!

Dünya burjuvazisi sadece komünizmin öldüğünü ilan etmekle kalmıyor, aynı zamanda eski SSCB'nde olanları ve olmakta olanları Stalin'e mal ediyor.

Açıktır ki, onlar ve onların eski SSCB'ndeki yoldaşları, tıpkı Troçki ve Buharin gibi, Stalin'den pek hoşlanmıyorlar.

Bu kolayca anlaşılır: Stalin demek komünizmin inşası demektir ve komünizmin inşası demek kapitalizmin yerle bir edilmesi demektir.

En iyi üretim tekniği bile kendi başına sosyalizmi inşa edemez. Onun, komünist amaçlar için kullanılması gereklidir. Bunu burjuvazi yapamaz. Mevcut teknolojiyi, ancak komünist hedefe sahip olan proletarya tam anlamıyla kullanabilir.

SSCB'nde, Stalin yönetiminde bu yapılmıştır.

SSCB proletarya üretim tekniğinin relatif olarak geri olduğu bir ülkede iktidarı ele geçirdi. Fakat, proleter iktidar, komünist hedefi sayesinde, üretici güçlerin tüm potansiyelini kullanma imkanına sahiptir. Bu, SSCB proletaryasının sayılamaz özverileriyle birlikte "mucizeler" yarattı.

1938'e gelindiğinde SSCB sosyalizmi inşa etti ve komünizmin inşasına yöneldi. Stalin'in ölümünden hemen önce bizim anayurdumuz Dünya'daki ikinci büyük endüstriyel güçtü, en büyük çaplı tarımsal üretim ve en ileri üretim tekniğine sahipti. Dünyanın en ileri fabrika üretim tekniği SSCB'ndeydi. Dünya SSCB'nde, 1951'de tamamen otomatik olarak üretim yapan piston fabrikasını konuşmaktaydı ve dahası, Dünya'da ikinci, Avrupa'da birinci olarak mikro-çiplerin önceli bir kompüter fabrikası SSCB'nde,1952'de inşa edilmişti.

Proleter iktidarın hizmetinde tamamen otomatik fabrikalar ve mikro-çiplerden oluşmadan önceki halleriyle kompüterler...

Tüm bunlar, "Doğanın Dönüştürülmesi Stalin Planı" ile birlikte kesin bir şekilde şuna işaret etmektedir: Stalin'in ölüm yılı, olgunlaşmış komünizmin belirtileri ile çakışmaktadır. Stalin öldüğünde, SSCB'nde komünizm gerçekleşmek üzereydi, açık bir şekilde annesinin karnını tekmelemekteydi.

I. SSCB'NDE ÜRETİM TEKNİĞİNİN SÖZDE GERİLİĞİ

Bu, emperyalist burjuvazi ve SSCB'ndeki vatan hainlerinin Sovyet halklarını karamsarlaştırmak ve Dünya proletaryası nezdinde komünizmi gözden düşürmek siyasi amaçları için piyasaya sürdükleri koskoca bir yalandır.

Stalin öldüğünde SSCB Dünyadaki en ileri fabrika tekniğine sahipti. Bunun bir örneğini, tutarlı bir komünizm düşmanı olan Dr. A. D. Booth'un kaleminden okuyalım:

"... Modern otomatik fabrikanın muazzam bir örneği 1951'de tamamlanan Rus piston fabrikasıdır. Burada, külçe şeklindeki ham madde kontrollü şartlarda alınır ve eritilir. Sonrasında, tamamıyla otomatik bir süreç dökümleri üretir ve onları "şekillendirir" (yani, döküm ve taşma kanallarını keser). Bu dökümler ısı işlemine tabi tutulurlar ve otomatik olarak sertlik testinden geçirilirler, mükemmel olmayan parçalar reddedilirler, daha sonra makinalanırlar, ağırlıkları kalibrenir ve kalaylanırlar. En son olarak, tamamen otomatik bir denetleme tamamlanmış ürünleri çeşitli büyüklüklere ayırır (bu önemlidir, çünkü bu büyüklükteki bir fabrikanın ürünleri tamamıyla mükemmel olamaz ve dolayısıyla, çeşitli yıpranma seviyesindeki motorlarda kullanılabilecek bir seri büyüklükte ürün üretmek akla yatkındır) ve en son olarak dökümleri koruyucu kaplama, sarma ve büyük kutulara paketleme otomatik bir şekilde yapılır. Burada da, tıpkı eski yel değirmenlerinde olduğu gibi, parçalar binanın en üst katında işleme girerler ve yavaş yavaş ilerlerleyip en alt katta hazır ürün olarak çıkarlar ve ilk ve en son otomatik süreçlerimizin birbirlerine bu kadar çok benzemesi gelişmemize getirilmiş güzel bir yorumdur." (Andrew. D. Booth. D. Sc., Ph. D. Otomasyon ve Kompüterezasyon. s.18, Staples Press. Londra. 1958.)

Ve bir tür sosyalist, Dr. S. Lilley'den:

"...Fakat, otomasyonun (benim bildiğim) en mükemmel iki örneği de SSCB'ndedir. Birinde, üretim hattının bir ucundan Alüminyum külçeler verilir ve diğer ucundan, her gün, 3500 tamamen hazır, sarılmış ve paketlenmiş araba pistonları çıkar. Diğerinde, bilye ve bilyeli yatak yapımının büyük kısmı otomatiktir.

Sonuncusu, çok ilerici bir teknoloji siyaseti olan, Moskova'daki Kaganoviç Bilye ve Bilyeli Yatak Birinci Fabrikası'dır.

Piston fabrikası üretime 1950'de başladı. Otomasyon tarihinde akıl almaz bir erken tarihtir bu. Dünyadaki otomatikliği en tamam fabrika olduğu için, biraz detaylı olarak çalışma tarzını anlatmak yerinde olacaktır. Alüminyum

külçelerinin paketlenmiş pistonlara dönüştürülmesi, iki faaliyet dışında tamamen otomatikleştirilmiştir.

1950 modelinde, sürecin başlangıcında, alüminyum külçelerin yürüyen yollara konulmasını bir işçi yapıyordu. Fakat, 1954 veya 1955'de çalışmaya başlayan ikinci fabrika bu işi de otomatikleştiriyor. Külçeler bir depoya konuyor ve oradan otomatik olarak yürüyen yola yükleniyor. Bu, otomatikleştirilmeyen sadece bir el işi bırakıyor, o da dökümlerin hatalı olup olmadıklarının gözle incelenmesi. Sürecin detayları 1 ve 3 numaralı şemalardan incelenebilir. 2. Şema ise otomatik hattın bir parçasını gösteriyor.

Piston fabrikasının 1950'de devreye girdiğini hatırladığımızda paradoks daha da çarpıcı oluyor. Fabrikanın planlanması ve inşası bin dokuz yüzlerin son iki veya üç yılında yapılmış olmalıdır, yani transfer makinalarının Britanya'da sadece teorik olarak bilindiği ve Amerika'da ciddi olarak geliştirilmelerine daha yeni başladığı bir dönem...

Fakat (Sovyetler-ç.n.) birkaç yıla kadar, yeniden inşa için harcanan güçlü bir çabadan sonra, endüstriyi büyük çapta otome etmeye daha büyük kaynaklar aktaracaklarını biliyorlardı. Dolayısıyla, ilerideki bu dönem için plan yaptılar. Hazır olduklarında otomasyona maksimum hızla girişebilmek için önlerindeki birkaç yılı tecrübe kazanarak harcayacaklardı. Sadece transfer makineleri üretmek onlara çok kısıtlı bir tecrübe kazandıracaktı. Bu hatta kısıtlı bir program uygulanacaktı, fakat esas önem, kendi başına faydalı olsa da, onlara otomasyonda tecrübe kazandıracak bir projeye verilecekti. İşte, böylece araba pistonu üretimini tamamen otomatikleştirmeye karar verdiler, tamı tamına karmaşık ve zor olduğu için, çünkü bu bir tek proje onları mühendislik üretimindeki hemen hemen tüm temel süreçlerin otomasyonunu kavramaya zorlayacaktı." (Otomasyon ve Sosyal İlerleme, S. Lilley, Londra, Lawrence & Wishart, 1957, s. 43-51)

Ve giderek, hazırlığı Stalin tarafından "SSCB'nde Sosyalizmin Ekonomik Sorunları"nda ele alınmış ve ölümünden bir yıl sonra yayınlanmış olan "Ekonomi Politik" kitabından okuyalım:

"Mekanizasyonun en üst seviyesi, kendini düzenleyen otomatik makinaların kullanımı olan otomasyondur. Çalışan makinaların uzaktan işletilmesi ve kontrolü olan telemekanik, otomasyonla yakından bağlantılıdır. Bir üretim sürecinin tümünü kapsayan karmaşık makina sisteminin tümü kendini düzenlediğinde, otomatik makine sistemi ortaya çıkar. Otomatik makina sistemi ham maddenin hazır, bitmiş ürüne dönüştürülmesinde gerekli tüm süreçleri işçiden sadece gözlemlene gerektiren bir şekilde, insanın devreye girmesine gerek kalmadan, kendisi yapar." (Ekonomi Politik, 1957, Lawrence & Wishart, Londra. s. 504)

...

“Üretimin tamamen otomasyonu büyük çaplı makina üretiminin daha üst bir gelişme aşamasına tekabül eder ve komünizmin maddi üretim temelini karakteristik bir özelliğidir. Kalifiye emeğin, kalifiye olmayan emeğin yerini almasına yol açar ve el ve kafa emeği arasındaki esas farklılıkların yok edilmesinin teknik temelini sağlar. Üretim süreçlerinin kısmi otomasyonundan otomatik makina sistemlerine geçiş emeğin verimliliğinde muazzam bir artışı garantiler.

Otomatik fabrikalarla beraber, tam karmaşık mekanizasyon ve otomatik mühendislik makinaları üretim hatlarıyla donanmış kuruluşların yaratılması Sovyet mühendislik sanayinin başarıları arasındadır.

SSCB’nde, hali hazırda çalışmakta olan hidro-elektrik santrallerin otomasyonu yapıldı. İnşa edilmekte olan tüm hidro-elektrik santraller otomatik olarak işletilecek. Pek çok enerji santralının kontrolü telemekanikle uzaktan doğru yapılmaktadır. Metalürjide, yeni planlanmış, otomatik kontrollerle mekanize edilmiş levha tesisleri, boru tesisleri ve dokumacılık tesisleri kullanılıyor. Hidro-teknik kuruluşlarda su kapaklarının otomatik kontrolü devreye sokuluyor. Beton üretimi için, ham maddelerin sunulması ve tartılması ile başlayıp, mamül betonun çıkışına kadarki tüm üretim süreçlerinin otomatikleştirildiği otomatik fabrikalar inşa edildi.

Eğer, bugünlerde, emek süreçlerinin otomasyonu komünizmin yeni teknik temelini basit bir habercisi ise de, zamanla teknik ve bilimin bu yüce başarısı üretimin tüm dallarına uygulanacak.”(age., s. 742-743)

Dahası, "SBKP 20. Kongresine N. A. Bulganin'in Raporu"ndan okuyalım:

“Alet yapımı sanayisinin en önemli ve acil görevlerinden birisi bilim ve üretimin ihtiyacını karşılayacak yeterli miktarda matematik hesapları ve üretim süreçlerini otomatikleştirmenin yeni araçları olan hızlı hesap makinaları (bilgisayarlar-ç.n.) yapmaktır.

Radyo mühendisliği, pek çok alanda radyo-tüplerinin yerini alabilen yüksek kaliteli yarı-iletken aletler üretimine özel dikkat sarfetmelidir. Yarı iletken aletler radyo-tüplerinden çok daha hafif ve küçükler ve radyoların, hesap makinalarının ve diğer aletlerin dayanıklılıklarını artırır.

....

Teknik gelişmede mekanizasyondan sonraki daha üst aşama otomasyondur.

Otomasyonun esası üretimin asgari fiziksel emek harcanarak yapılmasıdır; işçi ağır emekten kurtulur ve esas görevi düzenlemektir. Otomasyon sayesinde bir veya birkaç işçi çok sayıda makineye bakabilirler. Otomasyon işçinin emeğinin tabiatını değiştirir ve otomasyon ne kadar çok uygulanırsa işçinin emeği de o kadar çok teknisyen ve mühendisin emeğine yakınlık kazanır.

Büyük çaplı otomasyon emek üretkenliğinde hiç görülmemiş bir artış imkanı yaratır ve sosyalizm şartlarında çalışan halkın kültürel ve teknik standartlarında artışa yol açar. Ayrıca, ürünlerin ucuzlamasına ve kalitesinin daha da iyileşmesine ve üretimde de daha çok güvenilirliğe ve sürekliliğe yol açar.

İşlerin doğrudan insan tarafından düzenlenemediği nükleer ve bazı kimyasal kuruluşlarda faaliyetlerin kontrolü ancak otomasyon aracılığıyla mümkündür.

Otomasyonun sonuçları, altı operatörden oluşan vardiyelerle çalıştırılan, 650 000 Kilovat toplam kapasiteli dokuz hidro-türbünü ve başka makinalarıyla Dnieper hidro-elektrik santrali örneğinden görülebilir. Özbekistan'daki Ordjonikidze çağılayanlarında, iki veya üç operatör, dört hidro-elektrik santralını bir panelden kontrol etmektedir.

Otomasyonun mühendislik dalındaki ekonomik sonuçları yüksektir. Bizim son model otomatik üretim hatlarımız gerekli işçi sayısını beşte-bir veya onda-bir oranında düşürmeyi mümkün kılıyor ve ürünü işleme zamanını aynı oranda kısaltıyor. Otomasyon tüm sanayilerde geniş çaplı uygulanmalı. Bu ağır, hafif ve yiyecek sanayinin hepsinin de görevidir.

Otomasyonda, en yararlı üretim süreci rejiminin ne olduğuna kendileri karar verebilen ve o rejimi sürdürebilen, ve ayrıca kararlaştırılan kaliteyi belirleyip kontrol edebilen otomatik hesap makinaları (bilgisayarlar-ç.n.) özellikle önemli bir rol oynamalıdır.

Dolayısıyla, otomasyonun gelişmesi bizim ülkemiz için çok önemlidir. Fakat, Bakanlıklar ve şubeler ona yeterince önem vermiyorlar.

Taslak kararnameler, emek üretkenliğinde hesaplanamayacak kadar büyük bir artışa yol açacak olan otomasyonun sanayide geniş çaplı uygulanmasını, makinaların ve operasyonların otomasyonundan fabrika kısımlarının ve teknik süreçlerin otomasyonuna ve tamamen otomatik fabrikaların üretimine daha hızlı geçilmesi görevini ortaya koyuyor.”

SBKP 20. Kongresine N. A. Bulganin'in Raporu, Soviet News Broşürü. Sayı 5, Londra, Mart 1956.

Daha başka birşey demeye ihtiyaç var mı?

A. TABİATIN DÖNÜŞTÜRÜLMESİ STALİN PLANI

"24 Ekim 1948'de Alınmış bir karar olan,' SSCB'nin Avrupa Kısmındaki Bozkır ve Ağaçlı Bozkırlarda Yüksek Verimlilikte ve Kalıcı Mahsül Alınmasını Garantilemek Amacıyla Rüzgardan Koruma Ormanları Dikimi, Travopolye Dönüşümlü Değişik Ürün Ekim Sistemi, ve Göletler ve Rezervuar İnşası İçin Bir Plan'...." (V. Safonov, Çiçek Açmış Toprak, Sf. 495, Foreign Languages Publishing House, Moskova 1951.)

"Tarımın süregelen gelişmesinde rüzgardan koruyucu ormanların dikimi ve sulama tesisleri önemli faktörlerdir. Daha savaştan önce, modern makinalarla donanmış pek çok büyük sulama tesisleri inşa edildi ve mevcut sistemler yenilendi. Bunun sonucu Merkezi Asya Cumhuriyetlerinde ve SSCB'nin diğer yörelerinde fiilen sulanan arazinin yüzde elli artmasıydı, ki bu, bizim pamuk mahsulünün önemli oranda artırılması gibi muazzam bir görevi yerine getirmemizi mümkün kıldı.

Savaştan sonra, rüzgardan koruyucu ormanların dikimine ve sulama tesislerinin inşasına daha da büyük bir çapta girişildi. Şu anda, Kafkas Cumhuriyetlerinde büyük sulama sistemleri inşa halinde, ve birkaç yıl içinde inşaatları tamamlandığında fiili olarak sulanan alan miktarı yüzde elli ve daha fazlasıyla artacak. 1947'de, merkezi kara-toprak kuşağının-Kursk, Orel, Vorenezh ve Tambov yöreleri- çok verimli fakat kuraklıktan muzdarip kesimlerinde çalışmalar başlatılmıştı, amaç sürekli ve düzenli tahıl, endüstriyel ve diğer ürün mahsulü almaktır. 1948'de, SSCB'nin Avrupa kısmındaki bozkır ve ağaçlı bozkırlarda büyük, milli çaplı rüzgardan koruma ormanları dikimi, devlet ve kollektif çiftliklerinde rüzgardan koruma ormanları dikimi, ve göletler ve rezervuarların inşası için geniş bir çalışma başlatıldı. Son üç buçuk yılda, devlet çiftlikleri, kollektif çiftlikler ve ormancılık işletmeleri 2.6 milyon hektar orman diktiler ve 12 000'den fazla gölet ve rezervuar inşa ettiler. Fazla sulak yörelerde, esas olarak Beyaz Rusya ve Baltık Cumhuriyetlerinde, savaştan önce olduğu gibi bugün de bataklık ve bataklık toprakların kurutulması için geniş bir çalışma yürütülüyor.

Volga, Don, Dinyeper ve Amu Derya üzerinde muhteşem hidro-elektrik santralleri ve sulama tesisleri inşası ve Volga-Don Lenin Gemi Kanalı'nın inşasına başlanması tarım için büyük ufuklar açıyor. Bu santraller ve su sistemleri 6 milyon hektardan fazla araziye sulayacak ve 22 milyon hektar otlak arazisine su ve kesit sulama getirecek. Böylece, tarımın elektrifikasyonu için,

elektrikli saban, elektrikli biçer-döver ve diğer elektrikli tarım makinalarının devreye sokulması için geniş imkanlar yaratılıyor.

Sulama kanallarının büyük çaplı inşası yeni bir sulama sisteminin devreye sokulmasıyla el ele gidiyor. Bu sistemde, sulanan parseller daha geniş, tarla sulama hendekleri daha rasyonel düzenlenmiş, ve yerlerine geçici kanallar inşa edilen kalıcı tarla kanallarının sayısı daha azalmıştır. Bu, sulanan arazi ve sulama suyunun daha verimli kullanımını mümkün kılıyor ve sulu tarımın mekanizasyonu için daha iyi şartlar yaratıyor.

Bu yaygın sulama projelerinin, rüzgardan koruma ormanları dikiminin ve bataklık arazilerin kurutulmasının tamamlanması tarımımızı daha üst bir düzeye yükseltiyor ve böylece ülkemiz hava şartlarındaki her türlü tesadüfe karşı kesinlikle garantiye kavuşuyor.(Alkışlar) Şimdiki görevimiz, sulama, rüzgardan koruma ve kurutma projelerini tespit edilen zamanda tamamlamaktır, Sovyet ve ekonomik örgütler bunun üzerinde özel bir dikkatle durmalıdırlar."

(G. Malenkov, Ondokuzuncu Parti Kongresine SBKP(B) Merkez Komitesinin Çalışması Üzerine Rapor, 5 Ekim 1952, sf. 72-73, Foreign Languages Publishing House, Moskova 1952)

Toprağı kasıp kavuran rüzgarlardan koruyacak orman kuşakları oluşturmak için ağaçlar dik; sel baskınlarını önlemek için nehirleri kontrol altına al ve sulama için rezervuarlar inşa et; ürün tarafından yararlı bir şekilde kullanılacak asgari miktarda suni gübre kullanarak ve gübrelemenin ana şekli olarak dönüşümlü değişik ürün ekimini kullanmakla ele ele giden bir şekilde toprağın yapısını koru ve iyileştir; çapraz dölleme, seçkin dölleme, şartlandırma programlarıyla ürünlerin türlerini daha da iyileştir; Tek ürün tarımı kısıtlanacak ve tabii gübre sağlayacak olan hayvancılıkla birlikte yürütülen karışık ürün tarımı geliştirilecek; en son tekniğin kullanılmasını mümkün kılacak olan elektrikleme çerçevesinde elektrikli makinalar kullanılacak, vb., vb.

Tabiatın Dönüştürülmesi Stalin Planı'na gözlerini kapayan Çevreciler ve Dünyanın Yeşil arkadaşları burjuva gevezelerden başka birşey değillerdir.

Tabiatın Dönüştürülmesi Stalin Planı ve bu planın tüm sanayisel ihtiyaçlarını karşılama imkanına sahip bir sanayi temelini mevcudiyeti. İşte 1953'de tarımın içinde bulunduğu şartlar bunlardı.

İşte bu plan çöplüğe atıldı. Onun yenine, her ikisi de kimyasal gübrelemeye dayanan, geçtim sosyalist ekonominin taleplerini yerine getirmekten tabiatın

taleplerine bile uymayan, Kruşçef'in Bakir Topraklar Planı ve daha sonra da Brejnev'in Tek Ürün Tarımı Planı devreye sokuldu.

B. TARİHİN DÖNÜM NOKTALARI

Tarihin kritik anlarında herkes bir ikilemin boynuzlarından birini seçmek zorundadır: ya o/ya da bu; ne o/ne de bu, her ikisi de demek imkansızdır.

Gelişmenin ya o ya da bu yolunu seçme zorunluluğu sınıf mücadelesinin keskinleşmesine yol açar. Tarihin her bir dönüşüm anı, seçilecek yolların savunucularını üretip, onları öne iten sınıf mücadelesindeki bir keskinleşmeye denk düşer.

SSCB'nde şehir burjuvazisi yok edilmekte iken onları korumak için Troçkizim başını yükseltti; SSCB'nde kır burjuvazisi yok edilmekte iken onları korumak için Buharinizm başını yükseltti ve bunların her ikisi de dünya burjuvazine bağıntılıydılar.

Stalin'in ölüm yılları üretim tekniğinde tam olarak olgunlaşmış bir komünist toplumun tohumlarının ortaya çıkmasına denk düşer. Bu, toplumun ekonomik, sosyal ve siyasi hayatında kaçınılmaz olarak önemli değişiklikler talep etmek zorundaydı, yani SSCB yeni bir yol kavşağında, tarihin yeni bir dönüşüm anındaydı.

Toplumsal yaşamın temeli ekonomidir; siyasi yaşam ve mücadelenin esas içeriği toplumun ekonomik yaşamıdır. Dolayısıyla da, SSCB'nin yaşamında ortaya çıkan tarihin bu dönüşüm anının ürettiği sınıf mücadelelerinin en keskin, en açık ve konusunun tabiyatı icabı empirik olan örnekleri Stalin'in "SSCB'nde Sosyalist Ekonominin Problemleri" yapıtında görülebilir.

Ya o, ya da bu. Bir yolun seçilmesi lazım. Bu yolların sözcüleri öne çıkmak zorundadırlar ve öne çıkarlar. Kimin ve hangi hattın zafer kazanacağına mücadele ve ancak ve ancak mücadele karar verir.

Ya "SSCB'nde Sosyalist Ekonominin Problemleri" yapıtında ortaya konulduğu şekliyle Stalin'in Komünizme Geçiş Planı, ya da bu palana karşı çıkan ve hali hazırda Stalin'den ağızlarının paylarını almış olanların planı.

C. ÖNDER ÖLDÜĞÜNDE SOSYALİZM DE YIKILIR MI?

Olan, Stalin öldüğü için revizyonistlerin iktidarı ele geçirmesi değildir; olan tarihin dönüşüm anlarından birisinin Stalin öldüğünde oluşmakta olmasıdır. Bu iki olayın çakışması bir kaza olayıdır, gereklilik değil.

Stalin ölmeseydi sonuç farklı olur muydu?

Mümkündür. İyi ama, herşey mümkündür.

Kaçınılmaz olan, bir hat seçmek için mücadelenin gerekliliğiydi.

Belki de Stalin bu mücadelenin bir parçası olarak suikastla öldürüldü.

Stalin'i çok sevdiğini iddia edenlerden birinden okuyalım:

"Mikoyan, diğer şeylerin yanında Stalin'le mukayese ederek Mao hakkında da konuştu ve şöyle dedi:

"Mao Ze-tung ile Stalin arasındaki tek fark, Stalin'in muhaliflerinin kafasını keserken Mao'nun muhaliflerinin kafasını kesmemesidir. Stalin'e karşı çıkamayışımızın nedeni budur" diye devam etti bu revizyonist. 'Bir ara, Kruşçef'le birlikte ona karşı pokushenie* örgütlemeyi düşündük, fakat parti ve halk anlamaz diye vaz geçtik' (*Suikast denemesi - orijinalde Rusça)" (Enver Hoca, Kruşçefçiler, Hatıralar Sf. 389, Workers Publishing House, Londra, İngilizceden tercüme bizim)

İşte bazı Komünistler bu türdendirler? Önderlerini, düşünerek bile olsa öldürmeyi planlama alçaklığını göstermiş kişilerle fikir teatisinde bulunabilir ve bu bilgilerini ölünceye kadar kendilerinde saklayabilirler.

Ama, buradaki sorun bu değil. Önemli olan, o dönemde SSCB'nin değişikliğe olan ihtiyacının kavranması, Komünizmden bir kaç yıl ötede olduğumuzun kavranmasıdır. Dolayısıyla da, önemli olan hiçbir ayırım yapmadan tüm hainlerden ve mutlak bir tutarlılıkla nefret edilmesidir.

II. TROÇKİZM VE BUHARİNİZM KAPİTALİZMİN RESTORASYONUDUR

**A. 1930'LARDA TROÇKİSTLERİN S.S.C.B.'NDE KAPİTALİZMİ
RESTORASYON PLANLARI VE S.S.C.B.'NDE KAPİTALİZMİN
BUGÜNKÜ TROÇKİST RESTORASYONU OLGUSU**

S.S.C.B.'nde ortaya çıkan kapitalizmin restorasyonu geçmişte öngörölmüş müydü?

Aşağıda vatan hainlerinin mahkemelerde açığa çıkartılan onların S.S.C.B.'nde kapitalizmi restorasyon planlarını okura sunacağız. Okur, bu planın bugün hayata geçirilmiş olduğunu kolayca görecektir. (A. ve B. Bölümleri).

Daha sonra da Troçkistlerin anavatanımızın ekonomisini dünya kapitalist ekonomisinin bir parçası haline getirme planlarının kökenini okura sunacağız. Okur, bu planın SSCB'nde kapitalizmin restorasyonu açısından önemini kolaylıkla idrak edecektir. (C. Bölümleri).

S.S.C.B.'nde kapitalizmi restore eden hainler Troçkist anavatan hainleridirler. Stalin'in ölümü sonrası uygulanan Stalin'in komünizmi inşa planı değil, Troçki ve Buharin'in kapitalizmi restorasyon planıdır. Bugün bu plan gerçekleştirilmiştir.

A) SBKP(B) MK'NIN ÇALIŞMASI ÜZERİNE XVII. PARTİ KONGRESİ'NE SİYASİ FAALİYET RAPORU, 26 Ocak 1934, J.V. STALİN, ESERLER, CİLT 13, Türkçe Baskı, İnter yayınları, Birinci Basım: 1992, s.315

“1. İDEOLOJİK POLİTİK ÖNDERLİK SORUNLARI

...

“Biz her zaman, “solcuların” sağcılarla aynı olduğunu, yalnızca sağ politikalarını sol lafazanlıklarla maskelediklerini söyledik. Şimdi bizzat “solcular” bizim bu iddiamızı doğruluyorlar. Troçkist “Bülten”in geçen yılki sayılarını alın. Troçkist baylar orada ne talep ediyor ve ne hakkında yazıyorlar, “sol”! programları neden ibarettir? Rantabl olmadıkları gerekçesiyle Sovyet çiftliklerinin dağıtılmasını, yapay oluşumlar oldukları gerekçesiyle Kollektif çiftliklerin büyük bölümünün dağıtılmasını, Kulaklığın tasfiyesi politikasından vazgeçilmesini, konsesyon politikasına geri dönülmesini ve rantabl olmadıkları için bir dizi sanayi işletmesinin imtiyaz sahiplerine devredilmesini talep ediyorlar.”

“B) PARTİ ÇALIŞMASININ EKSİKLİĞİ VE TROÇKİSTLER VE DİĞER İKİ YÜZLÜLERİN TASFİYESİ İÇİN ALINACAK ÖNLEMLER ÜZERİNE, SBKP (B) MK Plenumu'unda Sunulan Rapor ve Kapanış Konuşması, 3-5 Mart 1937, J.V. STALİN, Eserler, Cilt 14, , Şubat 1934-Nisan 1945, Türkçe Baskı, İnter Yayınları, Aralık 1993, s. 142-145

“III. BUGÜNKÜ TROÇKİZM

.....

“1937 Davasında ise, Pyatakov, Radek ve Sokolnikov başka bir yol izlediler. Troçkistlerle Zinovyevcilerin politik bir platformu olduğunu inkar etmediler. Belli bir politik platformu olduğunu kabul ettiler ve ifadelerini bunun üzerinde geliştirdiler. Fakat ifadelerini, işçi sınıfına, halka, Troçkist platformun desteklenmesi çağrısında bulunmak için değil, bu platformu halk düşmanı ve proletarya karşıtı bir platform olarak lanetlemek ve damgalamak için geliştirdiler. Kapitalizmin restorasyonu, Kollektif çiftliklerle Sovyet çiftliklerinin tasfiyesi, sömürü düzeninin yeniden kurulması, Sovyetler Birliği’ne karşı savaşı hızlandırmak için Almanya ve Japonya’nın faşist güçleriyle ittifak, savaş lehinde, barışçıl politika aleyhinde mücadele, Sovyetler Birliği’nin toprak bütünlüğünün parçalanması, bu arada Ukrayna’nın Almanlara, Uzak Doğu kıyı bölgesinin Japonlara verilmesi, düşman bir devletin saldırısı durumunda Sovyetler Birliği’nin askeri yenilgisini hazırlamak, ve bu hedeflere ulaşmak için zararlı faaliyetler yürütmek, yıkıcı eylemlere girişmek ve Sovyet iktidarı önderlerine karşı bireysel terör eylemleri yapmak, Japon-Alman faşist güçleri yararına casusluk faaliyeti yürütmek -bugünkü Troçkizmin Pyatakov, Radek ve Sokolnikov tarafından geliştirilmiş politik platformu işte budur. Troçkistlerin böyle bir platformu halktan, işçi sınıfından saklamak zorunda oldukları çok açık. Ve bu sadece işçi sınıfından değil, Troçkist taraftarlardan, hatta 30-40 kişiden oluşan bir avuç Troçkist, önderlikten bile saklanmıştır. Radek ve Pyatakov, platformun niteliği üzerine bilgi vermek amacıyla 30-40 Troçkistin katılacağı bir konferans toplanması için Troçki’den izin istediklerinde, Troçki bunu yasaklamış ve böyle bir “operasyon”un bölünmeye yol açabileceği gerekçesiyle, platformun gerçek niteliği üzerine bir avuç Troçkistin önünde konuşmanın bile amaca uygun olmadığını söylemiştir.”

B) DÜNYA PAZARININ KAÇINILMAZ KONTROLÜ

V. M. Molotov'un XVII. Parti Kongre’si raporundan Troçki’nin gerçekleşen bir diğer öngörüsü hakkında okuyalım:

“Bu Lenin’in “Teknik ve Ekonomik olarak güçlü ülkeleri yakalamak ve geçmek” sloganını akla getirir. Bu sloganı gerçekleştirmiş olmaktan oldukça uzağız. Ama bu yönde ikinci Beş Yıllık Plan döneminde oldukça önemli adımlar atacağız.

“Tezler, İkinci Beş Yıllık Plan sonrası S.S.C.B’nin teknik alanda Avrupa’da birinci sırada yer almasını öneriyor. Bu görevin çok muazzam olduğu, ve bizim için çok önemli bir kıstas olduğu teslim edilmeli.

“İkinci Beş Yıllık Plan döneminde ekonomik ve teknik olarak gelişmiş ülkeleri tüm alanlarda yakalama ve geçmeyi üstlenmiyoruz. Ama tezler, ekonominin bazı dallarında gelişmiş ülkelerin ekonomik ve teknik gelişmesini yakalayabileceğimizi ve geçebileceğimizi, ve yakalayıp geçmemiz gerektiğini ortaya koyuyor. Burada da enternasyonal kıstasların uygulanması siyasi ve ekonomik olarak büyük pratik değere sahiptir.

.....

“Diğer yandan, bu sorunun Troçki tarafından konuş şeklini de belirtmemiz gerekli. S.S.C.B.’nde sosyalizmin zaferi konusunda tam bir inançsızlık üzerinde yükselen Troçki’nin hattı, bu alanda da tamamen farklı ve anti-Bolşevik bir anlam taşımaktadır.

“Bu noktayı, Troçki’nin 1926 Aralık K.E.Y.K.K.’nin Yedinci Plenumunda söylediklerinden bir parça aktararak göstereceğim:

“Bu dünyada tek başımıza olmadığımız için, gelişme hızı belirleyici bir faktördür. Yalıtılmış sosyalist devlet şu ana kadar sadece gazete yazarlarının ve karar tasarısı yazarlarının fantezilerinde yaşamaktadır. Gerçekte, bizim sosyalist devletimiz, doğrudan veya dolaylı olarak dünya pazarının göreceli kontrolü altındadır. Sorunun özü budur. Gelişme hızı gelişigüzel değildir. Dünyadaki genel gelişme tarafından belirlenir, çünkü, son tahlilde, dünya ekonomisi her bir parçasını kontrol eder, bu parça proletarya diktatörlüğü altında ve sosyalist bir ekonomi inşa ediyor olsa bile.”

“Yani, Troçki daha o dönemde bile bizim Sovyet ekonomimizin dünya pazarının “kontrolü altında” olduğunu altını çiziyordu. Daha 1926’da Troçki’nin formülasyonunda temel bir farklılık vardı, Sovyet ekonomisi ile kapitalist ülkelerin ekonomisi arasındaki zıtlığın üzeri tamamıyla Menşevik bir tarzda örtülmekteydi.

‘Troçki, “Sosyalizme mi Kapitalizme mi Doğru” başlıklı makalesinde 1925’te şunları yazdı:

“Enternasyonal iş bölümünde ne kadar çok yer alırsak, yerel ekonomimizin metaların kalitesi ve fiyatları gibi unsurları da dünya pazarının bağıntılı unsurlarına o kadar çok, doğrudan ve anında bağımlı hale gelirler.”

“Burada Troçki bizim metalarımızın fiyatlarının “dünya pazarının bağıntılı unsurlarına bağımlı hale geleceğini”, yani kapitalist ülkelerde kriz varsa S.S.C.B.’nde de fiyatların düşmesi gerektiğini -veya tam tersi- söyleyecek kadar ileri gitti. Bu önermeyi ortaya koymak onun, bilhassa bugünkü şartlarda, ne kadar saçma olduğunu göstermek için yeterlidir.

“En son olarak, Troçki aynı broşürde şunları yazdı:

“Ama şartlar ithalat ve ihracatın artması ile radikal bir şekilde değişir. Her ne kadar kendi başına özel bir sınıf oluştura da, dünya pazarının yapıcı bir parçası haline geliyoruz. Bu, dünya pazarının evrensel faktörlerinin, değişik ve prizmadan geçmiş şekillerde de olsa, şu veya bu şekilde, bizim ekonomimize de yansımaları anlamına gelir. Belirli bir ekonomik aşama, en iyi bir şekilde pazarın alıp satma şekli tarafından ortaya konur. Biz, alıcı ve satıcı olarak dünya pazarına giriyoruz. Dolayısıyla, daha az ve daha çok olarak, dünya pazarının ticari ve sanayi akımları tarafından etkilenmekteyiz.”

“Ve devam edersek:

“Dünya pazarının sallantılarından bağımsızlığımız yokoluyor. Ekonomimizin tüm önemli süreçleri, sadece bağıntılı süreçlerle temas kurmuyorlar fakat aynı zamanda, pazarın problemleri de dahil olmak üzere, kapitalist gelişmeyi belirleyen kanunların faaliyetleri tarafından az ya da çok etkileniyorlar.

“Dolayısıyla Troçki, daha o kadar erken dönemlerde bile, pazarın sallantıları da dahil olmak üzere kapitalist gelişmenin kanunlarının faaliyetleri tarafından etkilendiğimiz, S.S.C.B.’nin dünya pazarının “med ve cezirine” bağıntılı olduğumuz fikrini ileri sürmüştü.

“Bu formülasyonların kaygan ve de düzenbaz karakterine rağmen, daha o dönemden Troçki’nin yazılarının Menşevik eğilimi gayet açıktı. S.S.C.B.’nin sosyalist ekonomisiyle dünya kapitalist ekonomisi arasındaki temel farklılıkları yok etme isteği tüm önermelerinde açıkça ortaya çıkmakta. Troçki’nin bizim ekonomimizin dünya kapitalist ekonomisinin “med ve cezirine” bağımlı olması konusundaki öngörülerin, bilhassa bu günlerde, kapitalist ülkelerdeki krizler ve Sovyetler Birliğindeki muazzam ekonomik gelişme şartlarında iyice komik ve aptalca oldukları rahatça görülebilmektedir.

“Tabii ki, Troçki’nin formülasyonlarının siyasi anlamı, onun emperyalizm karşısındaki küçük burjuva kapitülasyonunda, kendisinin imkansız, hiçbir dayanağı olmayan bir olay olarak ele aldığı S.S.C.B.’nde sosyalizmin zaferine karşı cahilce inançsızlığında yatmaktadır.

“Bırakınız Troçki kendi işine baksın. Biz de davamızın, sosyalizmin zaferine olan sarsılmaz inancımızla kendi işimize bakalım.” (SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİ’SİNİN XVII. KONFERANSI İKİNCİ BEŞ-YILLIK PLANI, V. M. Molotov, S.S.C.B.’nde Yabancı İşçilerin Kooperatif Yayın Derneği, Moskova 1932).

Troçkistler bu kokuşmuş teorileri hala daha savunuyorlar. S.S.C.B.'nin çöküşünün yukarıdaki fikirlere uygun olarak kapitalizmin baskılarının sonucu olduğunu ilan ediyorlar.

“Kapitalizmin yapısal krizleri kitlesel işsizlikte, ve geniş alanlarda sosyal ve siyasi yıkımda kendini ortaya koymakta.

Fakat kapitalizmin küreselleşmesi ve göreceli yayılması, ‘tek ülkede sosyalizmin’, Sovyetler Birliği’nin ekonomi ve toplumu üzerinde, ekonomik, siyasi ve askeri olarak, muazzam bir baskı yarattı.

Bu, S.S.C.B. ve Doğu Avrupa işçilerinin Stalinizm’e karşı direnci ile birlikte, 1920’lerden beri dünyada kapitalist yönetimin temel taşlarından birinin, Stalinizmin, yıkımını getirdi.” (İşçi Basını, 18 Mart 1995, Cumartesi. Sf. 4, Yeni Bir İşçi Partisine Doğru- WRP Sekreteri Cliff Slaughter).

S.S.C.B.’nin yöneticilerinin Troçkist değil de Stalinci oldukları bariz çarpıtmasını bir kenara koyarsak, bu fikirler Troçki’nin yukarıda ortaya konan görüşlerinin başka bir formülasyonundan ibarettir. Burada “*kapitalizmin krizi sosyalizmi o kadar çok etkiledi ki, bu etki onun yıkımına yol açtı*” fikri açıkça formüle edilmiştir. Ne güzel değil mi?

Gerçekler şudur ki, Troçkizm ve Buharinizm, 1953’te teknolojik olarak dünyanın en gelişmiş ülkesi durumunda olan bir sosyalist ülkeyi bile yıkıma götürür. 40 yıllarını aldı bu işi becermek, ve hala daha (on yıl geçmesine rağmen) onu dünya pazarının tutarlı bir parçası haline getiremediler!

B. TROÇKİZMİN GERİ VE GERİCİ KARAKTERİ

Troçkizm açısından tüm Sovyet tecrübesi negatiftir, eksidir. Bu tecrübeye göz attıkları oranda, onların yaklaşımı şu basit belirlemeye indirgenir: bu tecrübeyi nasıl yadsıyabilirim, bu tecrübeyi nasıl aşağılayabilirim? Bu çerçevede Troçkizm çok geri bir teoridir, çünkü bizim teorimiz proletaryanın hayatının, tecrübesinin incelenmesi üzerinde yükselir. O, bu tecrübenin bir özetidir. Fakat Troçkizm bu tecrübeyi kullanma imkanından tamamıyla mahrumdur. Onlar, bir ekonominin türünün nasıl belirleneceğini, geçtik sosyalizm şartlarında ortaya çıkan tüm ekonomi kanunlarından, sosyalizmin temel ekonomik yasasının ne olduğunu bile bilmezler. Geçmişte yaşayan, bilimin gelişmesini takip edemeyen, dahası, böyle bir gelişmenin imkansız olduğunu kafalarına kazıyan bir insanlar gurubu tam anlamıyla bir tarikattır. Dini tarikatlar gibi... Modern Troçkist hareket böyle bir şeydir. Uzun zaman öncesinden gerici ve anti-komünist bir

tarikat haline geldi. Onların Sovyet tecrübesine yaklaşımları bu basit olgunun basit bir kanıtıdır.

Kruşçevçiler, Maocular, Kastrocular, Kim ill-Zungcular, Ho Chi-ministler vb., bunların hepsi de Troçkizm ve Buharinizm'den etkilenmişlerdir. Onlar, tıpkı Troçkist yoldaşları gibi bu tecrübeden öğrenmeme konusunda, onun derslerini pratiklerinde kullanmama konusunda kararlıdır. Fakat proletarya ve burjuvaziye bölünmüş dünyamızda Blairci üçüncü yol dışında bir üçüncü yol yoktur. Olacak o da! Kendi şartlarına uydurarak uyguladıkları şeyde tamı tamına budur.

Troçkizm ve onun kardeş ideolojilerinin, geri ve gerici karakterinin, proletaryanın bugünkü şartlarına bağıntılı olan bir diğer ispatı da onların mikro-çiplere karşı yaklaşımlarıdır. Nasıl ki pek çok "halk savaşı" taraftarı "halk savaşı" pratikte uygulandığında onu göremez, ve ona karşı propagandaya başlarsa, Stalin'i bürokratlıkla suçlayan sözde komünist eğilimler de, bürokrasinin tamamen yok edilmesinin şartları gözlerinin içine girmişken onu göremezler, ve onun aleyhine propagandaya başlarlar. Toplumun bilgisayarlarla donanımından, yani komünizmden bahsetmekteyiz.

Önemli olan şey şudur ki, mikro-çipler hakkındaki temel noktaları, onun bürokrasiye karşı savaşındaki rolünü Stalin sayesinde açığa çıkarabildik. Sadece Marksizm'e sahip olanlar harekette yeni olanı, proletaryanın yaşamında yeni olanı doğru bir şekilde ele alabilirler.

C. S.S.C.B.'NİN TEKNİK GERİLİĞİ TROÇKİSTLER

VE YENİ

"Dolayısıyla, Sovyetler Birliği'nin gerçekte sanayisi ve tarımı da hala geri ve pazarları bomboşken, Kruşçef'e göre bu ülke "komünizmin daha üst bir aşamasına geçiyordu". "Sovyetler Birliği" sadece Kruşçef'çilerin rüyalarında "komünizmin daha üst aşamasına geçiyordu", çünkü gerçekler tam tersini ispatlıyordu....' (Enver Hoca, Kruşçefçiler, Hatıralar, sf.340, Workers Publishing House, Londra).

Böyle dostlar olduktan sonra düşmana ne ihtiyaç vardır ki? Bu hainler kendi yoldaşları Kruşçef'in, SSCB'nin tam otomasyona, komünizme geçmesini imkansız kılan tüm siyasetlerini destekleyip uyguladılar. Ve yine de kendisinin ve yoldaşlarının siyasetlerini değil de, tutmuş bizim anavatanımızın sanayi temelini suçluyor. Gayet iyi bilindiği gibi, Troçki, Kamanev, Zinoviev SSCB'nin teknik olarak gelişmiş kapitalist ülkeler olmadan sosyalizmi inşa edemeyeceğini iddia ediyorlardı. Hiç değilse onlar SSCB teknik olarak geri iken bu görüşleri ileri

sürmüşlerdi. Bu Troçkist ise, anavatanımızın teknik üstünlüğü olgusunu çarpıtarak kendini haklılaştırmaya çalışıyor.

III. SSCB'İNDE KAPİTALİZMİN RESTORASYONU VE MARKSİZMİN DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ

A. STALİN VE KOMÜNİZMİ SAVUNMAK

Bazı eski komünistler Stalin'e 20. Kongrede yapılan saldırıyı bilmediklerini, önderlerinin onlara bu konuda yalan söylediğini, tüm bu anti-Stalinci gelişmelerin kendileri için büyük bir sır olduğunu vb., söylemektedirler.

Bu yoldaşlara göre Stalin'i savunmak demek ona şu veya bu şanı sunmak demektir, onun siyasetini savunmak demek değildir. Çünkü Stalin'in siyasetleri açıktan açığa değiştiriliyordu, çöplüğe atılıyordu. Bu değişikliklere hiçbir itirazları olmadı. Stalin'in siyasetlerine ters olan bu siyasetleri izleyebilir, hatta destekleyebilirler, ve aynı zamanda Stalin'i de destekleyebilirler? Böylelerine yetenekli oportünistler denmez mi! Bu arada Kruşçev'de Stalin'e kötü isimler takma yanında onu göklere de çıkartırdı. Bu alanda, yani Stalin'i eleştirme ve göklere çıkarma alanında Stalin'in savunucuları ve de muhalifleri arasında pek bir fark yoktur. (Karşılaştırmalı olarak revizyonist 1964 baskısı 'SBKP Tarihi' kitabına, ve ÇKP ve AEP dokümanlarına bakınız.).

Stalin'den sonra Stalin nasıl savunulabilirdi?

Bu, ancak Stalin'in komünizmi inşa planı savunularak ve pratikte uygulanarak yapılabilirdi. Bu, Stalin'in 'SSCB'nde Sosyalizmin Ekonomik Sorunları'nda ortaya konan siyasetleri savunularak, Stalin hayatta iken formüle edilen, ve ona uymamanın Sovyet Kanunları'na, Anavatan'a karşı işlenmiş bir suç olduğu kesin olan son 'Beş Yıllık Plan' savunularak yapılabilirdi. Stalin'in katıldığı son Kongre olan 19. Parti Kongresi'nin kararları savunularak, Stalin hayatta iken formüle edilen, ve ona uymamanın Sovyet Kanunları'na, Anavatan'a karşı işlenmiş bir suç olduğu kesin olan 'Stalin Doğayı Dönüştürme Planı' savunularak yapılabilirdi.

Bunları savunmadan, dahası bunların yadsınmasını sessizce izleyerek, ve dahası bunların yadsınmasını teori ve pratik olarak savunarak Stalin ve Komünizm'in inşası savunulamaz.

Hem bu tavrı takınıp, hem de Stalin'i ve komünizmin inşasını savunduklarını ilan edenler yalancılar. Siyasi olarak konuşursak, onlar Stalin'in programını revize etmiş revizyonistlerdir, onlar Stalin'in çizgisinin, yani komünizmin muhalifi hainlerdir.

Bir siyasetin sınıf karakterini belirlerken empirik olarak kesin olan tek araç o siyasetin ekonomik siyasetinin hizmet ettiği sınıfın belirlenmesidir. Siyasi mücadelenin içeriği, onun esası sınıflar arası ekonomik mücadeledir. Başka bir deyişle, proletaryanın ekonomik çıkarlarına hizmet etmeyen bir siyaset proleter bir siyaset değildir. Böyle bir siyaset tarafından proletarya, proleter devrim, proletarya diktatörlüğü, sosyalizm, komünizm vb., konularda üretilen polemikler, tüm görünüşlerine, tüm retoriklerine rağmen içerik olarak proletaryanın ekonomik çıkarını, onun komünizm amacını savunmadıkları için proleter bir siyasetin savunusu değildirler. Proletaryanın ekonomik çıkarlarını ayaklar altına alan, burjuva ekonomik siyasetlere dayananlar, siyasi konularda proletarya adına, komünizm adına yüksek sesle haykırarak sadece cahil kişileri, ve de kandırılmak isteyenleri kandırabilirler. Dahası, onlar içimizdeki düşmanlardır, dolayısıyla da daha da tehlikeli düşman türüdürler.

SSCB'nde Malenkov ve Kruşçef tarafından uygulanan siyasetler Stalin'in çizgisinin yukarıda değindiğimiz belgelerde ortaya konan siyasetinin yadsımasıdır -daha doğrusu bu yadsımanın iyi bilindiği söylenir!

İyi bilindiği söylenir diyoruz, çünkü Stalin'in savunmasını onun şahsiyetinin savunması, ve de siyasi retorik derecesine düşürmüş bir yığın siyasi sahtekar ÇKP ve AEP ve onların takipçilerinin komünist, ve de Stalin'in savunucuları olduklarını, dolayısıyla da revizyonist hainler olmadıklarını ilan etmektedir.

Bu boş, daha doğrusu burjuva içerikli bir iddiadır.

Bu görüşlerin savunucularının ÇKP ve AEP'nin Stalin'den sonra Anavatan'ımızın Kanunları'nın, ve Stalin'in Komünizmi İnşa Planı'nın yadsınması olan ekonomik siyasetleri teşhir ettiklerini ve onlara karşı çıktıklarını, ve Stalin'in siyasetlerini savunduklarını ispatlamaları gereklidir. Bunu yapamazlar! 'Tam tersi'nin doğru olduğu ise bilinmektedir. Malenkov ve Kruşçef'in hain siyasetleri bu partiler tarafından yüceltildiler, bu teori ve pratikler bu partiler tarafından kabul edildiler, ve de uygulandılar, veya Stalin'in siyasetlerine ters olan kendi hain teorileri ileri sürüldü ve uygulandı.

Ve tüm bunlar 'gizli konuşma'larda değil, tüm partilerin açık belgelerinde bulunabilirler!

Tüm bu hainler, görünüşte birbirlerine karşı tüm zıtlıklarına rağmen, proletaryanın komünizm hedefine düşmanlıklarında bir ve aynıdırlar.

Bu hainler, ÇKP, AEP, Malenkov, Kruşçef, Brejnev ve onların takipçileri Parti ve önderlerini göklere çıkartırken dünya burjuvazisiyle birlikte onların mezarlarını kazmakla meşgul olan Troçki'nin yeni türüdürler...

B. İHTİMALLER TEORİLERİ

Troçkist hainler komünizmin gerçek ve gerçek dışı tüm dejenerasyon ihtimalallerini detayıyla ele aldılar; bunlara dayanarak dejenere komünizmin binbir çeşit, çoğu zaman birbirine zıt teorik modellerini inşa ettiler, ve bu modellerin, hemde hepsinin, SSCB'nin mevcut gerçeği olduğunu ilan ettiler. Bu ihtimalleri geliştirmek, yaymak ve böylece gerçek haline getirmek için kafalarını patlattılar, ellerinden geleni yaptılar. Böylesi ihtimaller teorileri sosyalizmin ve komünizmin inşası gerçeğiyle karşılaştıklarında, yaşamlarını sürdürmek için yeni şekillere bürünmek zorundaydı, ve dolayısıyla değişikliklere çok açıktırlar. Her bir dejenerasyon teorisi hayatın gerçeği tarafından yerle bir edildiğinde, teorinin yenilgisine bahane bulmak, ihtimaller dünyasının daha da derinlerine dalmak, Marksizm'den daha da uzaklaşmak zorundadır.,.

Teoriler, açıktır ki hayat tarafından ispatlandıkları oranda doğrudurlar. Sosyalizm ve komünizmin muzaffer inşasıyla karşılaşan bu teorilerin mücidleri, bu inşaya karşı pratik muhalefete zorlanırlar. Pratikte bizim inşa ettiklerimizi sabote edenler, yıkanlar haline, ve dünya burjuvazisinin casusları haline gelirler. Ve sabotörler, yıkıcılar ve casuslar olarak yenilgiye uğratıldıklarında, tamamıyla gerçek yüzünü saklayan, iki yüzlü hainler haline gelirler.

İşte Stalin'in ölümü sonrası kendi burjuva haini siyasi hatlarını pratik olarak uygulamakta olmalarına rağmen, açığa çıkıp da kendi siyasetlerine ve pratiklerine sahip çıkmadılar. Bu siyasi hat meyvelerini verdikçe de, bu rezil sonucu, bu küçük burjuva, bürokratik, dejenere pislik Troçkistler, onların sahipleri olan, onlarsız yaşamaları imkansız olan dünya burjuvazisinin tam desteğiyle Stalin'in omuzlarına yıkmaktalar.

ÇKP ve AEP'sinin tüm 'sosyal emperyalizm teorileri'nin, 'yeni burjuvazi teorileri'nin kökleri bu Troçkist ihtimaller teorilerindedir. Pek çok dayanağı, pek çok ispatı onlardan borç alınmış, pek çok sonucu da onların aynıdır. Gerçek yüzünü saklayan iki yüzlü hainlik alanında onları da sollamış yeni tür Troçkist'lerin teorileridir bunlar.

C. YENİ BURJUVAZİ TEORİLERİ

ÇKP, Stalin ölür ölmez yeni burjuvazi hakkında, yeni burjuvazinin Stalin döneminde ve Stalin sonrasında mevcudiyeti hakkında konuşmaya başladı. Bunlar NEP döneminin eski ve yeni burjuvaları hakkında konuşmuyorlardı. Sosyalizm inşa edildikten sonraki, sosyalizm şartlarındaki yeni burjuvaziden bahsediyorlardı.

Bunlar burjuvaziye üretmeyecek, dolayısıyla da burjuvazinin olmadığı bir sosyalizmi hayal bile edemiyorlar. Tüm bunlar onların sosyalizmi açısından akla yatkındır, çünkü onların sosyalizmi hakikaten yeni burjuvalar oluşturmadan var olamaz; çünkü bu sosyalizm küçük burjuvaziye ve meta üretimini yok etmeyi düşünmez bile.

Ve işte bu küçük burjuva sosyalistleri utanmadan, sıkılmadan Stalin'in sosyalizmini kendilerinininkiyle aynılaştırırlar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları Stalin'in ekonomik siyasetlerinin yerle bir edilmesini boşu boşuna övmediler, bu yeni siyasetleri kendi şartlarına boşu boşuna uydurmadılar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları Stalin'e bürokratiklik, kültür devrimi yapmamak vb., suçlamasını boşu boşuna yapmıyorlar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları Stalin'in şahsına yapılan saldırılara karşı yüksek sesle haykırırken, onun siyasetlerinin yok edilmesine karşı boşu boşuna sessiz kalmıyorlar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları savaş, proletarya diktatörlüğü, halk devleti, parlâmenter yol vb., üzerine konuşmayı severken sosyalizmin yerle bir edilmesini zevkle seyredip, pratikte de aynısın boşu boşuna yapmıyorlar.

Sosyalizm şartlarında burjuvazinin var olması teorisi, sanayi temelini yaratmadan sosyalizmi inşa etme teorisiyle ele ele gider. Bu teori, bu şartlarda ortaya çıkması kaçınılmaz olan burjuvazinin yenilmesi için sonsuza kadar ve de tekrar tekrar uygulanması gereken Kültür Devrimleri sözde teorisiyle ele ele gider, ve Kültür Devrim teorisi tarafından geliştirilir. Bu teoriler küçük burjuva sosyalizminin teorileridir. Bu teoriler Stalin'in ölümünden sonra Stalin'in siyasi hattına karşı saldırıda başka bir cephe açtılar. Ve bunların savunucularının Stalin'in ismini, şahsiyetini, geçmiş katkılarını savunuyor görünmeleri bunları hareketimiz içinde çok daha tehlikeli bir hain siyaset yapmıştır. Onlar Kruşçef'in cephe gerisidyler ve daha hala öyledirler.

IV. SSCB'NDE KAPİTALİZMİN RESTORASYONU VE MARKSİZMİN DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ

A. SSCB'NDE STALİN SONRASI KAPİTALİZMİN RESTORASYONU TEORİSİ VE SOSYAL EMPERYALİZM TEORİSİ

Troçki'nin SSCB'nin Stalinist bürokrasi tarafından yönetildiği önerisi temelinde Troçkizmin 'daha radikal' seksiyonları bu teorileri çok önceden, Stalin hayattayken ürettiler. Troçki bu teorilere 'karşı çıktı' ve tabii ki sosyalizmin gerçek inşası karşısında, bu gelişmeleri izah için kendisi de pek çok farklı teoriler icad etti. Bizim *ihhtimaliyat teorileri* dediğimiz teoriler bunlardır.

Troçkistler arasındaki bu bölünme Kruşçefçiler -yani Troçkistler- iktidara geldikten sonra da sürdü. Nede olsa Troçkistler hiçbir şeyi sahiplenmeme konusunda tutarlıdılar! Kruşçefci yoldaşları Troçkistlere sahip çıkmadı, Troçkistlerde Kruşçefci yoldaşlarına! Sahiplenmek onlar için imkansızdır. İki yüzlülük onlar için bir yaşam-ölüm sorunudur, amaçlarını elde etmek için zorunlu bir araçtır.

Kruşçefcilerin -Troçkistlerin- zaferi SSCB'inde kapitalizmin restorasyonu anlamına gelmedi. Bunu birkaç yılda elde etmeleri de imkansızdı. Ülkeyi ve halkını dizleri üzerine düşürmeleri gerekiyordu, sosyalizmi bir alternatif olmaktan çıkarmaları gerekiyordu. Bu sonucu elde etmek 40 yıllarını aldı. Ülke şimdi -1990- kapitalizme dönüştürülmeye hazırdır, ki o da dünya emperyalizminin açık desteğiyle. Dünya emperyalizminin açık desteği olmamış bu sonucu elde etmeleri imkansızdı.

Ya kapitalizm ya da komünizm. Tek ülkede komünizme inanmasanız, emperyalistlerin bir casusu haline gelmediyseniz bile, komünizmi seçemezsiniz.

Sosyalizm inşa edildiği için doğrudan kapitalizme de geçemezsiniz. Geçtim burjuvaziden, küçük burjuvazi bile tarihe karıştı. Bu şartlarda üçüncü bir yol seçmek gereklidir. Devlet, hele hele halen hemen herşeyin devletleri üzerinden halkın mülkiyetinde olduğu bir ülkede devlet bu üçüncü yolu hayata geçirebilir.

Kapitalizme geri gitmek istemiyorsanız bile, komünizme doğru ileri gitmemeye de kararlı olduğunuz oranda -Troçkistler her zaman sosyalizmin bir ülkede inşa edilemeyeceğini savundular- o zaman ne inşa edilebilir? Ülke geliştirilebilir, ama o sosyalizm değildir. Casus değilseniz, iki yüzlü, hain değilseniz, tüm bunlar sizin 'samimi' görüşlerinizse bile üçüncü yola sadık kalmanız, onu sürdürebilmeniz imkansızdır. Ya kapitalizm ya da komünizm. Komünizmi istemedikleri oranda kapitalizmin restorasyonu için çalışmak zorundaydılar. Yaptıkları buydu. Kapitalizmin restorasyonu için şartları oluşturmaya çalıştılar. Bunlar Troçkistler!

Bu Troçkistlere karşı olduklarını iddia eden ÇKP ve AEP, gerçekte onların iktidara gelmelerine ve iktidarlarını koruyup güçlendirmelerine yardımcı oldular. Hem Kruşçev'in Troçkist siyasetleriyle uyuştular, hem de o siyasetleri pratikte uyguladılar! Onlardan koptukları anda da Kruşçevcilerin kapitalizmi restore ettiklerini ilan ettiler, SSCB'ini kapitalist, dolayısıyla da sosyal-emperyalist ilan ettiler.

Gerçek şudur ki, ÇKP ve AEP'li Troçkistler sosyalizmi inşa etmiyorlardı, SBKP'li Troçkistler ise kapitalizmin restorasyonu için ne gerekliyse onu yapıyorlardı. Bu yönde ciddi adımları ise ancak Gorbaçov'a karşı sözde darbeden sonra atabildiler.

Gorbaçov'un yenilgisi öncesi SSCB'inin ekonomik yapısı neydi? İşçi sınıfının iktidara gelip sosyalizmi inşa edemediği Troçki'nin rüyalarındaki ülkeye bir göz atınız. İşte o!

B. BÜROKRASİ VE YOZLAŞMA

Bürokratlaşma tehlikesi, yozlaşma tehlikesi Stalin ve Komintern programı tarafından hali hazırda ele alınmış konulardır. Bunları bilen, bu tehlikeleri ve bunlara yol açan nedenleri bilir, ve dolayısıyla bunların gerçekleşmesi ihtimaline yol açan nedenlere karşı mücadele verir (proletaryanın ileri ve geri parçalara bölünmüşlüğü, kitlelerin uzun saat çalışmaları ihtiyacı nedeniyle, kültürel gerilikleri nedeniyle siyasette yeterince aktif rol alamamaları, mülkiyet türlerindeki farklılıklar ve meta dolaşımı, emperyalist kuşatma ve silahlı güçlere, istihbarat hizmetine olan ihtiyaç vb.)

Troçki için durum farklıdır. Önerileri proleter devletin bürokratlaşma ve yozlaşma ihtimallerine yol açan nedenleri ortadan kaldırmasını imkansız kılar : ülkeyi dışa bağımlı kılacak ve makine sanayiini geliştirmemizi önleyecek büyük çaplı projeler, dünya fiyatlarına uymanın gerekliliği, dünyada ekonomik kriz varsa SSCB'nde de ekonomik krizin kaçınılmaz olacağı, yani fiyat mekanizmamızın mahvı, sendikalarda diktatörlük, gerçekten yozlaşmış unsurların savunulması ve korunması, ekonomik ve sanayi temelleri hazırlanmadan kollektifleştirme önerisi, şartlar hazır olduğunda da kollektifleştirmenin reddi, SSCB'nde sosyalizmin inşasının imkansızlığının ilanı, bu inşanın imkansız kılınması için sabotaj ve casusluk vb.

Aynı zamanda bürokratlaşmanın ve yozlaşmanın hali hazırda bir gerçeklik olduğunu, ve bu nedenle de SSCB'nin yıkılmak üzere olduğunu ilanı.

Troçki'nin tüm bu öngörülerine rağmen SSCB yıkılmaz. Dahası büyük adımlarla gelişir ve sosyalizmi inşa eder. Ama dert yok. Troçki ve tayfası yıkımı yaratmak için, teorilerinin gerçekliğini ispatlamak için iş başı yaparlar. Şimdi ki bu ihtimal bir gerçek haline geldi, Stalin suçlanır. Mükemmel bir teori! Tıpkı Lenin'in Nisan Tezleri öncesinde proletaryanın burjuva ulusa karşı mücadelesini çok öncesinden Troçki'nin tespit etmesi gibi -bu arada Lenin'in proletaryanın hegemonyası altında burjuva demokratik devrim siyasetine karşı Troçki'nin yürüttüğü savaşı, Lenin'in burjuva demokratik devrim yapıldıktan sonra Nisan Tezlerini ortaya koyduğunu unutunuz.

Kruşçev'in Stalin'in değil Troçki'nin siyasetini uyguladığını da unutunuz! Stalin'in meta dolaşımını kısıtlama önerisi yerine Makina Traktör İstasyonları'nı bile metalaştıran, meta ticaretini geliştiren, ABD'den borçla buğday alan, IMF ve batılı bankerlere borçlanıp borcunu ödemek için dünya pazarında petrol ve silah satmaya çalışan ve de dünya pazarındaki petrol ve silah fiyatlarından, dolar kurundan etkilenen, bu arada yozlaşmışlar tarafından yönetilir hale gelen bir SSCB. Troçki'nin teorisini Troçkistler gerçekleştirdiler. Farkındayız. Tüm insanlığa da öğreteceğiz. Çünkü bu tam bir insanlık düşmanı suçtur!

C. EKONOMİ VE SİYASET

Hareketimizde bazıları Marksizm'i o kadar çok unutmuşlar ki, bunlar birisi ekonomiyle işe başladığında hemencecik oflayıp-puflamaya, bu tarzın Marksizm'de en önemli şey olan sınıf mücadelesini arka plana attığını ilan etmeye başlıyorlar. Onlar şu basit olguyu unutuyorlar; siyasi bir mücadele olarak algılanan sınıf mücadelesi, sınıfların siyasi alandaki mücadelesi, ekonomide süren gerçek sınıf mücadelesinin bir yansımasıdır. Ekonomi Politik üretim ilişkilerini, yani, sınıfların üretim araçlarının mülkiyeti, kontrolüne olan

ilişisini inceler, üretim araçlarını değil. Ekonomi Politik, üretim araçlarını şöyle bir, geçerken inceler, esas faaliyet alanına referans olarak inceler. Ekonomi Politik sınıf mücadelesinin esasını, ve gerçek sınıf mücadelesini ortaya koyar, bu mücadelenin nereye doğru gittiğini sergiler. Siyasi sınıf mücadelesi ancak bu esas ve gerçekliğin bilinci sayesinde, ve onun taleplerine uygun davranılarak doğru yönlendirilebilir. Başka türlü o proletaryanın değil, fakat onun düşmanlarının sınıf mücadelesine dönüşür. Bu olgunun en iyi ispatı, Sovyetler Birliği'ni yok etmek için onun ekonomik sorunlarını yanlış yöne yönlendiren halk düşmanlarıdır.

İyi ama ekonomi lafı edildiğinde oflayıp puflayan bu siyasetlerin özelliği nedir? Bunlar Marx'tan sonra bilimsel sosyalizm haline gelen, sosyalizm biliminin bilimsel temeli olarak ekonomik yapının bilimsel bilgisine dayanan bilimsel sosyalizme düşman sosyalist akımlardır. Bunlar devrim öncesi proleter partiyi şehirlerde değil köylerde kurmak isterler. Kimsenin de buna itiraz etmesini istemezler. Bunlar devrim sonrası sosyalizmin sanayi temelini kurmadan köylünün el emeğiyle sosyalizmi kurmak ve dahası komünizme gitmek isterler. Kimsenin de buna itiraz etmesini istemezler. Bu nedenle de ekonominin bilinmesine, ekonominin komünizme yöneltmesi için yapılması gerekenlerin bilinmesine mani olmanın yolu olarak bu 'devrimci' lafazanlığı icad etmişlerdir. Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu ile ilgili olarak Troçki'nin tezlerine mal bulmuş mağribi gibi sarılmaları da bundandır.

D. ÜRETİM ARAÇLARININ DEVLET MÜLKİYETİ

Mülkiyetin bu şekli, proleter devlet mülkiyeti, kaçınılmaz olarak sosyalist mülkiyetin ilk şeklini oluşturur. Şu ana kadar hiç kimse geçiş dönemi mülkiyet şekli olarak bu mülkiyet şeklinden başka bir mülkiyet şekli formüle edemedi - rüyalar hariç! Ortak mülkiyetin daha alt bir türü olarak kollektif çiftlik mülkiyeti ancak sanayi vb.nin proleter devlet mülkiyeti sayesinde mümkün ve geçerli hale gelir. Tarımda komünlere gelince, bunlar üretici güçlerin gelişmişliğinin değil, gelişmemişliğinin ürünüdürler, ve ne zamanki sanayi tarımın ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir seviyeye gelir, o zaman derhal daha az gelişmiş bir mülkiyet şekli gibi görünen kollektif çiftlik türüne dönüşürler.

Proleter devlet mülkiyetinin devlet kapitalizmi olarak ilanı, bürokratların işçileri sömürme aracı olarak ilanı Troçkizmin ve Anarşizmin ortak yönüdür. Bu alanda Sovyet proletaryasının can bedeli üretim faaliyetlerini kölelikle eşitleyecek kadar alçalır bunlar. Ve tabii ki sosyalizmi inşa etmek için ne tür bir mülkiyet biçimi oluşturulmalıdır, mülkiyet biçimleri ne tür şekiller olarak komünizme varacaktır sorunsalları bunların görüş alanlarına katıyetle girmez.

Mülkiyet-kontrol türünde, proleter devlet mülkiyetinden sonraki mülkiyet türü, memleketin her yöresinde, en küçük ekonomik, sosyal ve askeri vb. birimlerde dalları olan , planlama teşkilatı gibi merkezi bir ekonomik organın mülkiyeti-kontrolü olacağı benzer. Ve bu sosyalizmin ülkesinin bilgisayarlaşması üzerinden elde edilecektir. Mülkiyet-kontrol türünün bugünden görülebilecek son şekli ise bu merkezi ekonomik organın bilgisayarlaşma üzerinden, emperyalist kuşatmanın kalkmasıyla gizliliğe olan ihtiyacın kalkması üzerinden her bir vatandaş tarafından kontrol altına alınması, merkezi-ekonomik organ ile vatandaşlar arasındaki ayırım çizgilerinin ortadan kalkması şeklinde olacaktır.

V. SOVYET DEVLETİ

Stalin yoldaştan okursak:

“4. Teorinin Bazı Sorunları

Ekim Devrimi'nden bu yana sosyalist devletimiz gelişim sürecinde iki ana safhadan geçmiştir.

Birinci aşama, Ekim Devrimi'nden sömürücü sınıfların tasfiye edilmesine kadarki dönemdir. Bu dönemin esas görevi, yıkılmış sınıfların direnişini ezmek, müdahalecilerin saldırılarına karşı ülkenin savunmasını örgütlemek, endüstri ve tarımı yeniden kurmak, kapitalist unsurların tasfiyesi için koşulları hazırlamaktan oluşuyordu. Devletimiz, bu dönemde, bu göreve uygun olarak iki ana işlev yerine getirdi. Birinci işlev, ülke içinde yıkılmış sınıfları baskı altına almaktı. Bu noktada devletimiz şeklen, karşı olanları bastırma işlevine sahip eski devletleri andırıyordu. Ama eski devletlerle arasında şu, temel fark vardı: Onlar sömüren azınlık yararına sömürülen çoğunluğu baskı altında tutarken, devletimiz emekçi çoğunluk yararına sömürücü azınlığı baskı altında tutmaktadır. İkinci işlev, dışarıdan gelecek saldırılara karşı ülkeyi savunmaktı. Bu noktada da şeklen, ülkelerinin savunmasını silahlı biçimlerde de yapan eski devletlere benziyordu. Ama eski devletlerle arasında şu temel fark vardı. Eski devletler böyle durumlarda sömürücü azınlığın servetini ve ayrıcalıklarını korurken, bizim devletimiz dışarıdan gelecek saldırılara karşı emekçi çoğunluğun kazanımlarını korumaktadır. Bunlardan başka devlet organlarımızın yeni, sosyalist ekonominin ve insanların sosyalizm ruhuyla eğitilmesinin tohumlarını geliştirmeyi amaçlayan, ekonomik-örgütsel ve kültürel -eğitsel çalışması olmak üzere bir üçüncü işlevi daha olmuştur. Ne var ki bu üçüncü işlev sözkonusu dönemde, önemli bir gelişim gösterememiştir.” (J.V. Stalin, SBKP (B) Merkez Komitesi Çalışmaları Üzerine XVIII. Parti Kongresine Sunulan Rapor 10 Mart 1939, s. 244-52, İnter Yayınları, I. Basım, Aralık 1993)

Bu aşamada, şehirlerde burjuvazinin tasfiyesi mücadelesine, Troçkizme karşı mücadele, kırlarda burjuvazinin tasfiyesine karşı mücadelede de, Buharinizme karşı mücadeleye denk düşer.

Devletimizin gelişmesinin tüm aşamalarında sorunun bir sınıf mücadelesi sorunu olarak ele alınmasını önlemek için icad edilen, ve tabii ki Stalin yoldaşı hedef alan tüm teoriler-ki bunun başını Troçkizm çeker-bu nedenle icad edilmiştir. Bu teoriler Troçkizmin şehirlerde burjuvazinin tasfiyesini önlemek amaçlı olduğunu, Buharinizm'in de kırlarda bujuvazinin tasfiyesini önlemek amaçlı olduğunu gizlemek amaçlıdır.

Sovyet devletinin Stalin Anayasası ile oluşan, ve onun gelişmesinin ikinci aşamasını yansıtan şekil ve işlevleri ise-Stalin yoldaştan okumaya devam edersek, şöyledir:

“İkinci aşama, kentte ve kırdaki kapitalist unsurların tasfiyesinden sosyalist ekonomik sistemin tam zaferine ve yeni anayasanın kabulüne kadar olan dönemdir. Bu safhanın temel görevi, bütün ülkede sosyalist ekonomiyi örgütlemek ve kapitalist unsur artıklarını tasfiye etmek, kültür devrimini örgütlemek ve ülke savunması için tamamen modern bir ordu kurmaktır. Sosyalist devletimizin işlevi bu görevlere uygun olarak değişmiştir. Ülke içinde askeri baskı işlevi ortadan kalktı -kendiliğinden söndü-, çünkü sömürücüler yok edilmiş, sömüren kalmamış, o nedenle de baskı altında tutulacak kimse yoktur. Devlet baskı işlevi yerine, sosyalist mülkiyeti hırsızlardan ve halkın malını yağmacılardan korumak işlevi edinmiştir. Ülkenin dış askeri saldırılara karşı koruma işlevi ise, bütünüyle muhafaza edildi, dolayısıyla yabancı casusluk örgütleri tarafından ülkemize gönderilen casus, katil ve zararlıların ortaya çıkarılması ve cezalandırılması için gerekli olan Kızıl Ordu, Kızıl Donanma, yargı ve karşı savunma organları da varlığını korudu. Devlet organlarının ekonomik-örgütsel ve kültürel-egitsel çalışmasının işlevi de sürdü ve büyük gelişme gösterdi. Şimdi devletimizin ana görevi, ülke içinde, barışçıl ekonomik-örgütsel ve kültürel-egitsel çalışmada yatmaktadır. Ordumuza, yargı organlarına, karşı savunmaya gelince, bunların hedefi artık, ülke içine değil, ülke dışına, dış düşmanlara yönelmiştir.

Gördüğünüz gibi artık şeklen ve işlevleri itibariyle birinci safhadaki sosyalist devletten önemli ölçüde farklılaşmış tarihin şimdiye kadar tanık olmadığı tamamen yeni, sosyalist bir devlete sahibiz.” **(a.g.e.)**

Tabii ki gelişme bu aşamada durmamıştır. Aşağıda belirtilen yönde ilerlemiştir:

“Ne var ki, gelişme bu noktada duramaz. İlerlemeye, komünizme doğru yürümeye devam ediyoruz. Ülkemizde komünizm döneminde de devlet korunacak mıdır?

Evet, kapitalist kuşatma ortadan kaldırılmadıkça, dış saldırı tehlikesi kalkmadıkça korunacaktır; bu arada devletimizin değişen iç ve dış durumlara göre değişik biçimler alacağı açıktır.

Hayır, kapitalist kuşatma ortadan kaldırılır, kapitalist çevrenin yerini sosyalist bir çevre alırsa, korunmayacak, sönecektir.” **(a.g.e.)**

Toparlarak, Sosyalist devletimizin Stalin Anayasası sonrası, ikinci dönemdeki işlevleri şunlardı:

1. Ülke içindeki baskı işlevi. Bu işlev yerini sosyalist mülkiyeti hırsızlardan ve halkın malını yağmacılardan korumak işlevine bırakmıştı.
2. Ülkenin dış askeri saldırılara karşı korunması işlevi: Bu işlev bütünüyle muhafaza edildi, dolayısıyla yabancı casusluk örgütleri tarafından ülkemize gönderilen casus, katil ve zararlıların ortaya çıkarılması ve cezalandırılması için gerekli olan Kızıl Ordu, Kızıl Donanma, yargı ve karşı savunma organları da varlığını korudu. Ordumuz, yargı organlarımız, ve karşı savunmanın sivri ucu ülke içine değil, ülke dışına, dış düşmanlara yönelmişti.
3. Devlet organlarının ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışmasının işlevi de sürdü ve büyük gelişme gösterdi. Bu dönemde devletimizin ana görevi, ülke içinde, barışçıl ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışmaydı.

A. SOVYET DEVLETİ VE BÜROKRASİ-YOZLAŞMA

Sovyet devletinde bürokrasi, dolayısıyla da yozlaşma sorununun genel çerçevesi şöyledir:

“Partinin Görevleri Üstüne

1917 yılında Ekim’e doğru ilerlerken, Komüne, emekçilerin özgür birliğine sahip olacağımızı, devlet organlarında bürokratizme bir son vereceğimizi ve devleti, çok kısa zamanda olmasa da, iki-üç kısa dönemden sonra emekçilerin özgür birliği haline getirmeyi başarabileceğimizi düşünüyorduk. Ancak pratik, henüz bu idealden çok uzak olduğumuzu; devleti bürokratizm unsurlarından kurtarmak, Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliği haline getirmek için, halkın yüksek bir kültür seviyesine sahip olması gerektiğini; varlığı bütün diğer devlet kurumlarına damgasını vuran, büyük kaynaklar ve hantal idari mekanizmalar gerektiren güçlü ve sürekli bir silahlı güce sahip olmak zorunluluğundan kurtulmamız için çevremizde tamamen güvenli bir barışçıl bir atmosferin egemen olması gerektirdiğini gösterdi. Devlet aygıtımız önemli ölçüde bürokratiktir ve daha uzun süre de öyle kalacaktır.” **(RKP(B) Kraznaya Preznya İlçe Komitesinin, grup örgütleyicileri, tartışma kulübü ve hücre büroları üyeleri ile genişletilmiş toplantısında rapor)**

2 Aralık 1923.

Okur alıntının tarihine dikkat edecektir. Bilhassada Troçkistler bu tarihe iyic dikkat etsinler!

Lenin'den Sovyet devletinin bürokratik özellikleri konusundaki alıntıyı ise bir zahmet kendileri araştırıp bulsunlar!

Sovyet tecrübesinin incelenmesinden bu konuda şu sonuçlar çıkmaktadır.

1. Sosyalist Devlet mekanizmamız oldukça yaygın bir şekilde bürokratiktir, ve devletin bürokratik olması Parti örgütümüzde etkilemektedir.
2. Dolayısıyla bürokrasiye karşı savaşmak şarttır, ve bu görev, devlet var oldukça sürekli bir görev olarak duracaktır.
3. Bürokrasiye karşı, pratik faaliyetlerimizde bürokratik hatalara karşı bağırıp çağırabiliriz. Ama bu hiçbir sorunu çözmez. Bu sorunu çözmek için aşağıdaki şartların elde edilmesi gereklidir.
4. Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiye son vermek için barış ortamına sahip olmalıyız ki çok masraflı, hantal idari mekanizmalı ve tüm devlet organlarını etkileyen düzenli askeri güç sahibi olmak zorunluluğundan kurtulabilelim.
5. Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiye son vermek için işçilerde devlet örgütünü alttan kontrol etmek arzu ve yeteneğini yaratan belirli ve yüksek bir kültür seviyesi yaratmalıyız.

Dolayısıyla, Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiyi yok etmek için, halkın devleti yönetme arzu, yetenek ve imkanına sahip olduğu yüksek bir kültür seviyesine sahip olmasını sağlamak, güçlü bir düzenli silahlı güce sahip olmak zorunluluğunu ortadan kaldırmak için çevremizde barış şartlarını elde etmek zorundayız. Devleti ve bürokrasiyi ancak böylece yok edebiliriz.

Yani, ancak bu şekilde Sovyet devletinin birinci ve ikinci işlevlerini yok edebilir-söndürebilir- üçüncü işlevini ise devletin bir işlevi olmaktan çıkarıp toplumun normal yaşantısının devletsiz örgütlenişi haline çevirebilir, böylece devleti yok edebilir-söndürebiliriz.

B. SOVYET DEVLETİNİ VE DOLAYISIYLA BÜROKRASİ-YOZLAŞMAYI YOK ETMENİN YÖNTEMLERİ

Şimdi bürokrasiyi-devleti yok etmek için gerekli şartlara ve onları nasıl elde edebileceğimize bir bakalım.

1- Devletin aşağıdan, emekçiler tarafından kontrolünü mümkün kılacak, onların devlet mekanizmasını kontrol etmeleri için onlara gerekli imkanı sunacak, onlarda bu görevi yerine getirme arzu ve yeteneğini oluşturacak yüksek bir kültür seviyesi.

Bu kendi gücümüzle, tek ülkede oluşturabileceğimiz bir şey midir? Bunun cevabı evettir!

1/A. Kitlelerin yüksek kültür seviyesine ulaşmasını sağlamanın esas aracı olarak komünizmin ekonomik ve teknik temelini inşa etmek.

Bu sonucu elde etmek için sosyalizmi inşa etmek, yani güçlü bir sanayi oluşturmak ve burjuvaziye ekonominin tüm alanlarından silip süpürmek yeterli değildir. Toplumun, ekonomik ve kültürel yeniden eğitimini bir dizi aşamalarından geçirerek; bu aşamalar sırasında çalışmayı, toplumun gözünde, yalnızca geçimi sağlayan bir araç olmaktan, yaşamın esas gereksinimine, ve toplumsal mülkiyeti, toplumun sarsılmaz ve dokunulamaz temeli haline getirerek, “herkese gereksinimine göre” formülüne geçebilmek için gerekli şartları da yaratmalıyız. Başka bir deyişle, komünizm için şartları da yaratmalıyız.

Bunun için, en azından üç temel önkoşul yerine getirilmelidir.

1. Birincisi, üretim araçları üretiminin relatif olarak daha hızlı büyümesi üzerinden tüm toplumsal üretimin kesintisiz büyümesini garantilemek gereklidir.

2. İkincisi, merkezi iktidar veya herhangi başka bir toplumsal-ekonomik merkezin, toplumsal üretimin toplam ürününü toplum yararına kontrol edebileceği şartları oluşturmak için gurup mülkiyetinin tüm çeşitlerini ortak mülkiyete, ve böylece onunla-sanayi arasındaki ilişkide varlığını sürdüren meta dolaşımını bir ürün değiş-tokuşu sistemine dönüştürerek gereklidir.

3. Üçüncüsü, toplumun üyelerinin, toplumsal gelişmenin aktif unsurları olabilmeleri, ve dönemin mevcut iş bölümü nedeniyle yaşamları boyunca herhangi bir mesleğe bağlanıp kalmamaları, mesleklerini özgürce seçebilme olanağını elde edebilmeleri için yeterli eğitim olanağı elde edebilmelerini sağlayacak, toplumun tüm üyelerinin bedensel ve düşünsel yeteneklerinin çok yönlü gelişimini garantileyecek seviyede bir toplumsal kültürel gelişmeye ulaşmak gereklidir.

Bunu, üçüncü maddenin talebini yerine getirmek için ne gereklidir?

Bunun için öncelikle, işgününü en azından altı ve daha sonra beş saate kadar kısaltmak gereklidir. Bu, toplumun üyelerinin, çok yönlü bir eğitim elde etmeleri için yeterli boş zamana sahip olmalarını sağlamak için gereklidir. Bunun için ayrıca, toplum üyelerinin mesleklerini özgürce seçebilmeleri ve yaşamları boyunca herhangi bir mesleğe bağlanıp kalmamaları için zorunlu ve evrensel genel politeknik eğitimini yürürlüğe sokmak gereklidir. Aynı şekilde, konut koşulları ve işçilerle görevlilerin gerçek ücretleri bolluk toplumuna uygun olmalıdır.

Hiçbir zaman komünist olmamış, fakat Lenin ve/veya Stalin'den birkaç satır okumak şansına sahip olmuşken kendini Mao ve/veya Enver'in teorilerine kaptırmış kişiler, bürokrasiyi yok etmek için, daha başka herhangi bir şeye değinmek ihtiyacını bile duymadan alttan eleştiri örgütlemek, alttan kitlelerin kontrolünü örgütlemek, kitlelerin kültürünü geliştirmek metodlarına değinirler.

Hayatın gerçeği ise şudur ki, kitlelerin yüksek bir kültür seviyesine ulaşması için, devletin tüm faaliyetlerine katılmalarını mümkün kılacak bir kültür seviyesine ulaşmaları için yüksek bir üretim seviyesi ve komünizm için ekonomik şartlar-sosyal hayatın tüm alanlarında ortak mülkiyet, ve yüksek verimlilikte,yüksek teknolojiyle yürütülen bir üretim elde edilmelidir. Başka türlü tüm vatandaşlar, eksiksiz, kültürlerini geliştirmek için zaman ve imkana sahip olmayacaklar, ve böylece de devleti yürütme ve yönetme faaliyetine tam olarak katılamayacaklardır.

Bu nedenledir ki, Bolşevizmin siyasetinin esas hattını kendisinin ve tarımın gelişmesini garantileyecek bağımsız bir sanayi yaratmak, böylece tüm mülkiyeti ortak mülkiyete dönüştürmeyi mümkün kılmak, tüm bunları teknolojinin en son şeklini kullanarak elde etmek, böylece kitleler için bolluğu sağlamak, ve kitlelerin yüksek seviyede kültür sahibi olmalarını da böylece elde etmek oluşturur.

Araştırmalarımızdan Sovyetler'in tüm bunları elde etme aşamasında olduklarını görebiliriz, bilhassa tamamen otomatik fabrikayı kurmayı başarmalarından, ve tüm üretimi kolayca ve tam olarak otomatikleştirme imkanı veren bilgisayar alanındaki başarılarından, ve kollektif çiftlikleri devlet çiftliklerine dönüştürmeye hazırlamak için onlarla ürün değişimi sistemini örgütlemeye başlamalarından bunu görebiliriz.

Bugün şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, proleterya dikdatörlüğü şartlarında elektrifikasyon ve bilgisayarlaştırmayı elde etmiş bir sanayi ülkesi kurarak tüm bunları elde edebiliriz. Ve Stalin'in ölüm yılları, Sovyetlerin bunları elde etmek üzere olduğu döneme denk düşer.

1/B- Mevcut tüm imkanları kullanarak kitlelerin kültürünü, yani ülkeyi yönetmek, ekonomiyi yönetmek, sanayiye yönetmek, tüm devleti yönetmek yeteneklerini geliştirmek.

Kapitalizm şartlarında işçi sınıfı evlatlarını hükümet etme konusunda bilgi ve yetenek sahibi olması için yetiştiremez. Ancak iktidara geldikten sonra bu imkanı elde edebilir. Dolayısıyla işçi sınıfının kültürel güçlerini geliştirmek için, işçi sınıfı saflarında ülkeyi yönetmek için gerekli yetenek ve bilgiyi geliştirmek için mevcut tüm imkanlar kullanılmalıdır. Komünizme kadar bu sosyal-örgütsel yöntemler ve araçlar kullanılmalıdır.

İlk Beş Yıllık Plan'ın sonuna kadar 'ağır sanayiye kurmak, eski haline getirmek için her şeyde, hatta okul alanında bile harcamayı kısmak zorundaydık' (Lenin). Ancak bu dönem sonrasında ağır sanayiye eski haline getirdik, ve daha da ileri götürdük. Ve ancak tüm bunlardan sonra evrensel ve zorunlu ilk öğretimi sağlamak için ciddi adımlar atabildik. Bu zamana kadar işçi sınıfı için evrensel ve zorunlu ilk öğrenimi bile sağlayamıyorduk. Ve ilk öğrenim tarafından sağlanan okuma yazma yeteneği, tüm kültürün, hele hele yüksek seviyeli bir kültürün temel taşıdır.

Evrensel ilk okula sahip olmadan veya sahip olduktan sonra, işçilerin kültür seviyelerini geliştirmenin bir aracı onların kitle örgütleri olmuştur. Sendikalar, Sovyetler, halk mahkemeleri, kitle toplantıları, çeşitli komiteler vs., vs. Tüm bunlar yönetim okulları olarak görev gördüler, kitlelerin kültürlerini geliştirme aracı olarak görev gördüler.

Yüksek teknoloji kullanan fabrikalar ve çiftlikler kurmak, ve işçi ve köylülerin böylesi işyerlerinde çalışmasını sağlamakta kitlelerin kültürünü geliştirme araçlarından en önemlilerinden biri olarak kullanılmıştır.

Bir diğer metod da meşhur eleştiri-özeleştiri metodudur. Bu metod sadece kitlelerin kültür seviyesini geliştirmek için değil aynı zamanda Parti'den ve toplumsal yaşamın tüm alanlarından bürokratik ve yozlaşmış unsurları arındırmak için de kullanılmıştır.

Tüm bu metodlar ülkenin maddi ve kültürel şartlarının mükemmelliğini temsil ettiklerinden değil, tam tersine maddi ve dolayısıyla kültürel şartlarda eksiklikler olduğu için kullanılmışlardır. Çünkü bu metodlar, komünizme ulaşmadan da kitlelerin kültürel seviyesini geliştirmek, bürokratik ve yoz unsurları temizlemek için mevcut ve imkan dahilindedirler. Tüm bunlar yukarıda değindiğimiz esas alandaki, üretim ilişkileri ve üretici güçlerin komünizme uygun yüksek seviyeye getirilmesi esas ve kesin karar alıcı başarıyı elde etmenin, bu dönüşüm döneminin araçlarıdır.

Bu metodlar doğası icabı çelişmelidirler ve faydalı-veya zararlı- olmak için bu çelişmelerin doğru bir şekilde ele alınmasına dayanırlar.

Bir yandan eleştiri-özeleştiri kitlelerin kültürel seviyelerini geliştirmek için, onların bilgi ve tecrübesini devlet ve parti mekanizmalarındaki eksiklikleri gidermek için, bürokratik ve yoz unsurları temizlemek için vardır, diğer yandan bu süreç düşmanlarımız tarafından parti ve devlet organlarımızda moral bozmak, onların örgütlülüğünü yıpratmak ve önderlerimizi safdışı etmek için kullanılabilir.

Bir yandan fabrikalar inşa etmek, fabrikalarda çalışmak işçilerin kültür seviyesini artırır, diğer yandan uzun ve ağır iş koşulları onların devleti yönetme imkan ve yeteneklerini kısıtlar.

Bir yandan tüm kitle örgütleri ve komiteler kitlelerin yönetim sanatını öğrenme araçlarıdır, öbür yandan düşmanlarımız bu örgütlere sızıp bozgunculuk yapabilirler. Vs. vs.

2. Çevremizde barışçıl şartlar elde etmek ve böylece silahlı güçlere, istihbarat hizmetlerine vb., olan ihtiyacı ortadan kaldırmak.

Bu alanda iktidardaki proletarya sadece siyasi, ve gerektiğinde askeri başarılarıyla değil, ama herşeyden çok ekonomik başarılarıyla tüm diğer ülkelerin proleterlerine bir örnek teşkil ederek, onların mücadelelerinde onlara bir ışık tutarak ve tabii ki elinden geldiğince doğrudan da destekte bulanarak katkı koyar. Yani çevremizdeki ülkelerde proletaryanın iktidara gelmesine, çevremizde barış şartlarının oluşmasına katkı koyar.

Fakat ve son tahlilde bu yöndeki gelişme bizim kendi güçlerimizle altından kalkabileceğimiz bir şey değildir. Tüm dünya proletaryasının katkılarını gerektirir.

C. SOVYET DEVLETİ VE BÜROKRASİ-KISA SONUÇLAR

1. Bolşevikler komün tipi devletin imkansızlığını devrimin hemen sonrasında gördüler. Sovyet devleti oldukça bürokratik olacaktı ve buna karşı savaşım devlet sönünceye kadar sürecekti.
2. Devlette bürokrasiyi yok etme süreciyle, devleti yok etme süreci, devletin sönmesi süreci aynı süreçtir. Bu iki süreç bir ve aynı süreçtir.
3. Bürokrasiyi ve devleti yok etmenin tek yolu toplumun ekonomik, siyasi, eğitimsel, kültürel, sportif, askeri ve tüm diğer faaliyetlerinin, toplumun

her bir üyesi tarafından, hep birlikte, tüm halk tarafından, doğrudan kontrolünü elde etmektir.

4. Başka bir deyişle, bürokrasiyi, devleti yok etmek için toplumun her bir üyesi, her bir vatandaş, devleti yönetmek arzu, yetenek ve imkanına sahip olmalıdır.
5. Bu, toplumun her bir üyesinin kendinin ve toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için üretim sürecinde asgari bir zaman harcaması, asgari zaman ve çaba harcayarak bolluğu elde edebilmesi, ve böylece her konudaki bilgisini, siyasi, ekonomik, teknik, kültürel, sportif, askeri yeteneklerini geliştirmek için gerekli zaman ve imkana sahip olması, yani kendisini her yanıyla mükemmel bir birey olarak geliştirip bunları devleti yönetmekte kullanması anlamına gelir.
6. Böyle bir birey çok üretken ve kültürlü bir toplumun ürünüdür.
7. Böyle bir toplumu, yani komünist toplumu oluşturmak, ve onu iç ve dış düşmanlara karşı korumak Bolşevik siyasetin esasını oluşturur.

D. BİLGİSAYARLAŞTIRMA VE SOVYET DEVLETİ

Troçkist-Buharinci (Kruşçevçiler) vatan hainlerinin Sovyet ekonomisini ve Sovyet halkının komünal ahlakını yıpratarak yok etme, ve böylece kapitalizme dönüştürme faaliyetleri başarı kazanmasaydı; Stalin yoldaşın talepleri, sosyalist ekonomi ve ahlakın taleplerine uygun olarak yaşayan bir Sovyetler Birliği'ne sahip olsaydık, Sovyet devleti ülkenin elektirifikasyonunu, ülkenin bilgisayarlaştırılmasıyla tamamlayacak, ve sovyet devleti doğrudan demokrasi aşaması üzerinden sönmeye başlayacaktı.

Doğrudan demokrasinin mükemmel şeklinin talepleri şunlardır:

- i) Üretim ve dağıtımın hem tek tek birimlerde hem de ülke çapında bilgisayarlaştırılarak tam otomasyonu ve sürekliliği,
- ii) Bu bilgisayarların bir merkezi bilgisayara bağlanarak üretim ve dağıtımın sürekli ve otomatik olarak kayıt edilmesi ve mükemmel planlanması,
- iii) Tüm işçilerin bu merkezi bilgisayara kendi bilgisayarları üzerinden bağlanarak tüm üretim ve dağıtımı kontrol etmesi,
- iv) Tüm işçilerin bu bilgisayar ağını kullanarak hükümet idaresine doğrudan katılımı. Doğrudan demokrasinin esas içeriği budur.

Sovyet devleti böylesi bir şekil alacak, Sovyet vatandaşları devleti yönetmeye başlayacak, ve bu vatandaşların normal ve gönüllü olarak üstlendikleri bir iş haline geldiğinde, devlet sönmeye başlayacaktı.-çevremizde de barış şartları oluştuğunda...

Şimdi, ileride, biz öyle yapacağız!
Sovyet devletinde bürokratlaşma ve dejenerasyona son verilmesine ancak ve ancak Stalin yoldaşın çocukları tarafından başarılabilir.

Troçki ve Buharin'in devamcıları olan Kruşçefçiler ise ancak ve ancak onun yozlaşmasına yol açabilir!

Kruşçefizm, tüm sömürücü sınıfların tasfiye edildiği, devletimizin, gelişmesinin üçüncü aşamasına girmek üzere olduğu, bürokrasinin ve yozlaşmanın tüm imkan ve ihtimallerinin kaynaklarının kurutulması, kitlelerin devleti alttan, sürekli, ve de doğrudan kontrolünün imkanlarının yaratılması dönemine geçme aşamasının Troçkizm'i ve Buharinizm'idir.
Ve de daha önceki dönemlerin tersine, bu sefer onlar muzaffer olmuşlardır. Sonuçları hepimizin malumudur.

STALİN İNSANLIKTIR!

A. STALİN, HİTLER VE CTP GENÇLİK

CTP gençlik Stalin ve Hitler'i eşitleyen, her ikisinin de gaddar katiler olduğunu ilan eden bir dergi çıkartmış. Yeni Düzen de bu dergiyi gazetesinin içine koyup dağıtmış!

Üzüldük! Holywood propagandalarının, burjuva-emperyalist propagandaların CTP ve CTP Gençlik saflarında bu kadar etkili olabilmesine üzüldük!

Sınıf savaşı teorisinin abc'sinden bu kadar çok kopulmasına üzüldük! İşçi sınıfının iktidarı fikrinden bu kadar çok kopulmasına üzüldük!

B. EŞİTLİK

Eşitlik kavramı öyle gökten zembille inmez. Kalite farkı olan iki şey birbirine eşitlenemez. Eğer kalite farkına rağmen iki şeyi eşitleyeceksen, onlarda ortak bir karakteristik bulmak zorundasın.

Mesela ağırlık. Bir kilo Gübre ile bir kilo pırlanta ağırlık olarak birbirine eşittir.

CTP Gençlik de Stalin ve Hitler'i birbirine eşitlerken böyle ortak bir karakteristik bulmak zorunda. Bulmuş da. Milyonlarca insanı öldürmek!

1. Stalin ve Hitler'in milyonlarca insanı öldürmeleri ortak karakteristiği.

Deniyor ki Stalin 20 milyon insanı katletmiş!

Bu burjuva propagandayı, CTP Gençlik ile birlikte olduğu gibi alıp kabulleniyoruz. Nede olsa bizde bolca öldürmeli, kahramanları katiller, gangasterler, insanlığı hor gören pislikler olan filimlerle büyüdük onlar gibi. Stalin'in 20 milyon insanın ölümüne yol açtığını kabulleniyoruz. Hatta bu miktarın 40 milyon olduğu da iddia edilir. Onu da kabulleniyoruz. (Ümit Gökçe'nin rakamlarını kabullenmek imkansız. Sovyet ülkesinde insan bırakmadı -ama CTP Gençlik isterse onu da kabulleniriz!?)

Stalin 1917-53 arası (36 yılda) 20-40 milyon insan öldürdü.

Hitler 1933-1945 arası(12 yılda) 50 milyon insan öldürdü.

O halde, CTP gençlik mantığıyla, milyonlarca insan öldürdükleri için Stalin ve Hitler birbirine eşit. Karayüzler. Cani. Gaddar!

İyi ama, bugün her allahın yılı 40 milyon insan savaşlarda, basit hastalıklar nedeniyle, ve de açlıktan ölüyor. Bunları kim öldürüyor?

IMF, Dünya Bankası, tüm büyük bankalar, büyük şirketler, bunların siyasetini tüm dünyada ve kendi ülkelerinde uygulayan burjuvalar. Başta ABD-İngiltere, Almanya, Fransa, Japonya, bugünkü Rusya olmak üzere emperyalist büyük güçler, tüm diğer büyüklü küçüklü burjuva hakim sınıflar, burjuva ülkeler ve onların burjuva asker, diplomat, bürokrat ve siyasetçileri-yani caniler, gaddarlar, karayüzler, gangsterler sürüsü!

Eğer milyonlarca insan öldürmek bir kişiyi otomatik olarak karayüz, gaddar, katil yapıyor ise, ve CTP ve CTP gençlik bu nedenle Stalin'le Hitler'i

eşitliyorsan, bu eşitlik denkleminde bugünkü dünya yöneticilerinin adı nerede? Her yıl 40 milyon insan öldürüyorlar! Onların adı nerede? Niye onlar Hitler'e ve Stalin'e eşitlenmiyor?

Demek ki Hitler ve Stalin eşitliğinde kullanılan ortak karakteristik milyonlarca insanın öldürülmesi, planlı, göz göre göre katledilmesi olamaz. Çünkü bugün her yıl 40 milyon insan böylesine planlı, göz göre göre katlediliyorlar. Eşitlemede kullanılan ortak karakteristik bu, yani milyonlarca insanın katli olsaydı, bugünün burjuva yöneticileri en baştaki karayüzlerden olurdu. Halbuki CTP Gençlik, onları insan haklarının savunucusu, demokratların alası olarak ilan ediyor.

Yani CTP Gençlik milyonlarca insan öldürmek ortak karakteristiğinin kullanımında seçici oluyor. Bu gün her yıl 40 milyon insan öldüren kişileri kara yüz olarak görmüyor. Ama Stalin kara yüz. Cani. Gaddar!

Yani CTP Gençliğin Stalin-Hitler eşitlemesinde onların milyonlarca insanı katletmeleri ortak karakteristiğinden hareket etmiş olmaları imkansızdır. Olgulara uymuyor.

Hele hele rakamların konuştuğu bir diğer dile de bakarsak:

Stalin 36 yılda 20-40 milyon! Yılda 1 milyon!

Hitler 12 yılda 50 milyon! Yılda 5 milyon!

Bugünkü burjuvalar her yıl 40 milyon!

Görüldüğü üzere tüm çabalara rağmen Stalin'in öldürdüğü insan sayısını Hitler ve bugünkü burjuva-emperyalist yöneticilerle eşitlemek imkansız. Stalin çok daha az insan öldürmüştü?! Geçtim Stalin'den, Hitler bile bugünkü burjuva yöneticilerin yanında cennetlik! CTP Gençlik ise tam tersi görüşte!

CTP Gençlik Stalin ve Hitler'i birbirine eşitlemek istiyorsa bu eşitleme işi için milyonlarca insanı öldürdükleri ortak karakteristiğinden daha başka ortak karakteristikler bulmak zorundadır. Veya milyonlarca insanı öldürme ortak karakteristiği üzerinden bugünkü burjuva yöneticileri de karayüz, cani ilan etmelidir. Yoksa hiç tutarlı olamıyorlar.

Tutarlı olamamaları da anlaşılır bir şeydir. Seçmek zorundalar. Ya gangsterlerden yanasın, ya da insanlıktan! Ya burjuvaziden, ya da proletaryadan. Ya burjuva emperyalist düzenden, ya da komünizmden.

Burjuvazinin iktidarı sürerken insanların milyonlarla ölmesini önlemek imkansızdır da!

Bunu izah etmek gerekmemeliydi. Ama izah edelim.

2. Stalin ve Hitler'in milyonlarca insanı öldürmeleri ortak karakteristiğindeki zıtlıklar.

İkinci Dünya Savaşında Hitler milyonlarca Alman (bu arada , Romen, Bulgar, Sırp, Hırvat, Latviyalı, Estonyalı, Litvanyalı, Tatar, Çeçen, Macar, Ukraynalı...) gence Sovyetlere karşı ölümüne savaşma emri verdi, ve onları milyonlarıyla öldürmeye ve ölmeye gönderdi.

Aynı şekilde Stalin milyonlarla sayılan Sovyet gencini Hitler'in faşist sürülerine karşı savaşta öldürmeye ve "ölüme gönderdi"!

Milyonları ölüme gönderme karakteristiği alanında bu ikisi arasında hiçbir fark yoktur. Hem Stalin hem de Hitler ikinci dünya savaşında milyonlarca genci bu savaşta ölüme göndermiştir.

O halde Stalin ve Hitler, bu savaşta milyonların ölümüne neden oldukları için kara yüzdürler! Katil, canidirler!

Öyle mi CTP Gençlik?

En pis, en rezil, en hayasız bir gerici, en aşırı Stalin düşmanı bir Troçkist anavatan haini bile bu noktada CTP Gençliğin içine düştüğü bu yanılıya düşmemiştir! Ayıp diye bir şey var!

Tüm dünya şu basit gerçeği bilir. Hitler ikinci Dünya Savaşında Sovyetlere saldırdığında insanlık düşmanı bir suç işlemiştir. Emperyalist, faşist, köleci bir savaş yürütmüştür. Gençleri bu AMAÇLA öldürmeye ve ölmeye göndermiştir. Stalin'in konumu ise bunun tam tersidir. O, Sovyet gençlerini öldürmeye ve ölmeye insanlığı kölelikten, faşizmin zulmünden kurtarmak, Sovyet anavatanımızı ve tüm dünya uluslarını özgürleştirmek için göndermiştir.

Yani içinde yaşadığımız dünyada, burjuva emperyalizmi şartlarında milyonları ölüme gönderme ortak karakteristiği birbirine zıt amaçlara sahip olabilmektedir.

İtirazınız var mı bu konuda CTP Gençliğinden gençler?

İkinci dünya Savaşında 50 milyon insan öldürüldü. Bunların 25 milyonu Sovyet insanıydı. Bu 25 milyon Sovyet insanı Hitler'in faşist sürülerine karşı savaştıkları için, yani Stalin'in emriyle öldü. Yani Stalin tarafından "ölüme gönderildiler!".

Bu savaşta ölen yaşlı genç, kadın erkek Sovyet insanları Hitler tarafından, emperyalizm tarafından, faşizm tarafından mı öldürüldü, yoksa Hitler'in faşist sürülerine karşı savaşı örgütleyen ve zafere ulaştıran, bu amaçla milyonlarca Sovyet insanını "ölüme gönderen" Stalin tarafından mı?

Milyonları ölüme gönderdiği için Stalin'i Hitler'e eşitlemenin çelişkisini anlamak için bu yeterlidir sanırız.

Bu noktada ufacık bir hatırlatma yapalım. Stalin'in Sovyetler Birliği, Stalin'in yönetiminde diğer ülkelere ve milletlere karşı savaş yapmayı, hatta savaşın propagandasını yapmayı insanlık düşmanı suç olarak ilan etmiştir. Haydi CTP Gençlik, bak KSP bu prensibi kabullendi. Sizde kabullenin. Ve dahası o çok insansever burjuvalara da kabul ettirin. Stalin kabul ettiremedi. Ama size göre Stalin cani, insanlığa ve Sovyetlere karşı insanlık düşmanı suç işleyenler, bize, Anavatanımız Sovyetlere ve önderimiz Stalin'e savaş empoze edenler insanlık koruyucusu? Sizlere ikinci dünya savaşı öncesinde Sovyetlerin faşizmi önlemek, barışı korumak için yaptığı çalışmalar konusunda hiç mi bilgi verilmez? Alman faşizmi dışındaki emperyalist ülkelerin siyaseti hakkında hiç mi bilgi verilmez? Ne oluyor CTP' ye?

Sorun sınıf savaşımı sorunudur. İnsanlık sorunudur. İnsan hayatına saygı sorunudur. Geçtim milyonlarca insanın katlinden, tek insan hayatının yitirilmesine, bir tek insanın bile öldürülmesine karşı hınc, nefret sorunudur. Ve burada gevezelik daha çok insanın ölümüne yol açar. Kişiyi bu insanların ölümüne ortak eder!

C. BURJUVAZİNİN İKTİDARINI KORUMAK İNSANLARIN KATLİNİ KORUMAKTIR-İNSANLIK DÜŞMANI SUÇTUR!

CTP Gençlik karayüz tespitinde Lenin'e de ulaştı mı? Bekleyin gençler yakında (Ümit efendiyle birlikte) Lenin'e de bu lafları atacaksınız. Onu da cani, gaddar ilan edeceksiniz. Görünen köy kılavuz istemezmiş.

Lenin'e gelelim. İç savaşla ilgili olarak Lenin ne der bilir misiniz siz? İmkani yok bilmenize.

Bolşeviklere her yandan, sosyal demokratlar saflarından da saldırı gelmektedir. İç savaş yaparak insanları öldürüyorlar, barbar, cani, gaddar herifler bunlar. (Ümit beyinizi okuyunuz ve öğreniniz)...

Lenin'in cevabı basit. İnsanların ölmesini önlemek için bizim bu iç savaşı en kısa zamanda zafere ulaştırmamız lazım. Savaşı kararlı ve tutarlı bir şekilde

yürütmemiz ve sonuçlandırmamız lazım. Savaşı uzatmak isteyen, daha çok daha çok insanın katline yol açmak isteyen burjuvazidir!

Veya Fransa'da Komüne bir bakalım. Burjuva Fransa ve Almanya savaş yapıyorlar. Avrupa'da etkinlik meselesi. Milyonlar ölüyor. Almanya galip geliyor. Fransız ordusu silâhsızlandırılıyor. Olacak ya, işte o gaddar, cani takımı Komüncüler Paris'te iktidarı ele geçiriyor. "Fazla insan ölmüyor", ama ölüm var tabii ki. Dedik ya Komüncüler gaddar, cani. Bu gelişme üzerine ne oluyor? Bilmez mi CTP Gençlik? Anlatalım. Almanlar Fransız ordularına silahlarını geri veriyor. Fransız ordusu, burjuva ordu Paris'i kuşatıp topa tutuyor. Barikat barikat katliam yapıp, bu arada komüncülerin en kahraman savaşçıları arasında olan kadınları da katledip, komünü yenilgiye uğrattıyor. Katliam bitiyor mu? Tabii ki hayır. Komüncüler kurşuna diziliyor!

Günümüzden örnekler? Ne gereği var ki? CTP ve CTP Gençlik gerçekçidir. İyi bilir gerçek durumu. AKEL de öyledir. Formüllere takılıp kalmazlar bizler gibi?

Ama kısaca: 40 milyon öldü ve ölecek. Her yıl. Hatta daha fazlada ölecek. Kim iktidarda? Burjuvazi. Silahlanmaya harcanan miktar insanların hepsinin yaşamasını, hem de bolluk içinde yaşamasını garantiler. Ama harcamalar silahlanmaya gidiyor. IMF politikalarını uygulamayı red eden işçilere karşı darbeler hazırlanmasına, toprak diyen köylülerin katledilmesine gidiyor harcamalar. Savaş yapmayı insanlık düşmanı suç ilan eden Stalin'in prensibine uyulsa bunlar olur mu? Olmaz. Bunca harcama savaş için yapılır mı? Yapılmaz. Savaş için propaganda yapanlar, o Holywood'un Rambosu'ndan tutun da ülkelerini savaşa sokmak için ve başka ülkeleri de savaşa çekmek için propaganda yapanlar var olabilir mi? Olamaz. Ama onlar varlar! Hem de iktidardalar!

Bunlara karşı ya orada ya burada, ya şimdi ya başka bir gün işçiler, köylüler, uluslar, ülkeler isyan edecekler. Birileri, ümit ederiz komünistler, bu isyanın başına geçecekler. Şu veya bu parti, örgüt bu işin başına geçecek. Bu isyan sırasında insanlar ölecek. İsyancılar da insan öldürecek. İsyancılar mı cani ve gaddar olacaklar? Onların önderi mi cani ve gaddar olacak? Yoksa onlar, insanların ölümünü durdurmak isteyen, insanların birbirlerini öldürmelerini, ulusların ve ülkelerin birbirlerine karşı savaşmalarını, birbirlerini öldürmelerini önlemek isteyenler midirler? İsyancılar zafer kazandıklarında, iktidara geldiklerinde iktidarını yitiren burjuvazi mevcut siyasetini değiştirip insancillaşacak mı? Savaşı ve hatta propagandasını insanlık düşmanı suç ilan edecek mi? İnsanları açlıktan kıran siyasetleri empoze etmekten, bu siyasetleri uygulatmak için savaşlar, darbeler, ölüm mangaları hazırlamaktan vaz mı geçecek?

Bugünün dünyasında burjuvazinin iktidarının korunmasına katkıda bulunmak demek, burjuvazinin her gün ve her saat işlemekte olduğu insanlık düşmanı suçlara ortaklık etmek demektir. Daha çok insanın ölümüne katkı koymak demektir. Ve bugün, burjuvazinin devrilmesini sağlamak için çalışmak, bunda ısrarlı ve inatçı olmak demek, daha az insanın ölmesini garantilemek demektir. Hiçbir insanın ölmemesini garantilemek imkansızdır. O sonucu elde etmek için burjuvazinin dünya üzerindeki hakimiyetine son vermek gereklidir. Ve işte komünizmin anlamı da burada yatar.

Komünistler tek bir insanın bile ölümünü önlemek için barbar burjuvaziye karşı kararlı ve can bedeli bir çalışmanın gerekliliğini bilen, bunu herkese kavratan insanlardır. Onla, her yıl 40milyon insanın ölüsü üzerinde insanlık edebiyatı yapan burjuva kuyrukçusu, burjuvazinin insanlık düşmanı suçlarının suç ortağı değildirlir!

Tekrarlayalım: Stalin'in Sovyetler Birliği diğer ülkelere ve milletlere karşı savaş yapıcılığını, dahası savaş propagandası yapmayı insanlık düşmanı suç olarak ilan etmiştir. (Tam bir silahsızlanma da önermiştir!) Stalin'e cani deyip de, bugün bu prensibi red eden, insanlık düşmanı suçu savaş sırasında göstermelik "sivilleri koruma" derecesine düşüren, bu arada hem bombalarla hem de savaşın yol açtığı açlık, susuzluk ve hastalıkla kırdığı, öldürdüğü sivilleri "savaşın kaçınılmaz sonucu" ilan eden, üniforma giymiş asker gençlerimizi insandan saymayan hayvanlara ortaklık edenler, Stalin'in prensibini değil de bu hayvanların prensibini savunanlar, işte bunlar cani ve gaddardır. İşte bunlar insanlık düşmanı hayvandır. İnsan canına değer vermeyen karayüzlerdirler!

Stalin? Stalin tüm yaşamını insanların ölümünü önlemeye, onların burjuvazi tarafından kırılmasını, katlini önlemeye, onların barış ve bolluk içinde yaşamasını sağlamaya adanmış bir komünisttir. Stalin savaş yapıcılarını insanlık düşmanı suç işleyen hayvanlar olarak ilan eden, insanlar açlıktan ölümlerine yiyecek maddelerini denize döken, çiftçilere yiyecek üretmeyi yasaklayan hayvanlara hayvan oğlu hayvan, manyak burjuva barbarlar diyen, sosyalizmin yenilgiye uğraması şartlarında dünyanın barbarlığa, köleliğe geri döneceğini bize öğreten yüce bir insan, insanlığın simgesidir. Geçtim milyonlarca insanın katlinden, tek bir insanın katline karşı da nefret anlayışının yayıcısı, insanları tek tek veya milyonlarla öldürmeyi plânlayanlara karşı azılı bir düşmanlık hissini, o barbarlara karşı mücadele azminin yayıcısı, yani insanlığın ışığıdır! Faşizmi yenilgiye uğratmak, böylece daha az insanın ölümünü garantiye almak için Nazi generale karşı kendi oğlunu takas etmeyecek kadar tüm insanlık için sevgi ve fedakarlık ruhuyla dolu, faşizm düşmanlığıyla, barbar burjuva düşmanlığıyla ele ele giden, gitmek zorunda olan bir insanlık aşığıdır. Komünisttir de onun için! Komünizmi ve burjuvaziyi iyi bilir de onun için! Her yıl 40 milyon insan cesedi üzerinde insanlık edebiyatı yapan bir burjuva, veya burjuva kuyrukçusu bir cani

değildir o! O canileri iyi bilirdi. Onları bitirmek gerektiğini de! Sınıf savaşında proletaryanın, yani insanlığın yanında bir savaşçıydı o!

D. İNSANLIK VE SINIF SAVAŞIMI

İnsanlar içinden çıktıkları hayvanlar aleminin kalıntılarından kurtulmuşlar mıdır?

Maalesef hayır!

Bunun en bariz örneğini kapitalistler sergilerler. Balta girmemiş ormanlarda, hayvanlar arasındaki yaşamda geçerliliğini koruyan güçlünün güçsüzü hayatta kalmak için öldürüp yemesi, yani “yaşam kavgasında güçlünün yaşaması” ilkesinin en vahşice örneği kapitalistler arasında geçerliliğini korur. Güçlü kapitalist, güçsüz kapitalisti öldürür. Yok eder. Kapitalistler arası rekabet adı verilen şey budur. Bu ekonomik olarak elde edilir, diplomatik olarak elde edilir, son tahlilde de savaşla elde edilir.

Günümüz dünyasında, yoksul sınıflar saflarında da kapitalistler tarafından sürekli bir rekabet örgütlenir. İş bulabilmek için, daha iyi bir iş için alttaki sınıflar arasında sürekli bir rekabet örgütlenir. Bugünlerde geri ülkelerin daha ucuza çalışan işçileriyle, gelişmiş ülkelerin daha fazla ücrete çalışan işçileri arasında örgütlenmekte olan rekabet türü de vardır. Böylece ücretler açlık sınırının da altına çekilir. Şu anda dünyanın dört bir yanında köle şartlarında çalışan işçiler vardır. Bunlar gelişmiş ülkelerin en meşhur tekelleri için mal üretmektedirler. Köle kadınlar, bunlar arasında eski Sovyet kadınları da vardır, vücudunu satmaktadır. CTP Gençlik bundan haberdar ümit ederiz? En azından Coca Cola ile bağıntılı son kampanyayı duydular her halde? Açlıktan ölümlerle karşı karşıya bırakılmış anneler çocuklarına yemek vermek yerine o bir parça yemeği kendileri yemekteler. Yamyamlık, yani insan eti yemek böylesi şartlarla karşılaşan pek çok insan için geçerli bir yaşam aracına dönüşmüş vaziyette.

Yani, ve maalesef insanlık gerek maddi yaşam şartları olarak, gerekse insanlık bilinci olarak insanlığa uygun olan durumdan oldukça uzaktır.

İnsanların insanlığa layık bir yaşama kavuşması için kim mücadele etmektedir? Komünistler. İnsanların insanlığa layık bir yaşama ve böylece tam ve kesin bir insanlık anlayışına kavuşmasını nasıl elde edeceğiz? Komünizmi inşa ederek!

İyi ama, bu sonucu elde etmek için sınıflar arası mücadelede tutarlı bir bilinç ve kararlı bir siyasi yapıya sahip olmak zorundayız. İnsanlar arasında

birbirlerine karşı saygı, birbirlerini kollamak ve korumak, insan canına kıymamak bilinci gökten düşen şeyler değildir ki. Bu şartlar bugün yoksa, insanlar savaşlarla, bolluk içinde yoksulluk üzerinden açlık, susuzluk ve hastalıklarla kırılıyorsa, yaşam kavgasının rekabeti onları birbirlerine karşı insanca tavırdan gerisin geri geldiğimiz yere, hayvanlar alemine geri götürüyorsa, bu mevcut şartları ortadan kaldırmadan insanlığa nasıl ulaşacağız? İnsanların birbirleriyle rekabet, hem de öldüresiye bir rekabet içinde olmalarına nasıl son verecek, insanlar arasında işbirliği ahlaki ve anlayışını nasıl elde edeceğiz? Burjuvazinin iktidarı buna izin veriyor mu?

Vermiyor!

İnsanlık bilincine varmak demek, sınıfların ortadan kaldırılmasının gerekliliği bilincine varmak demektir. Bu bilince sahip olmayan, bu bilince uygun bir siyasi çaba ve yaşam tarzı içinde olmayan hiçbir kimse insanlık kavramını, insanlığın ne anlama geldiğini tam olarak idrak edememiştir. İnsanlığı savunmak adına yaptığı işlerde ve ettiği laflarda insanlığa zarar verici, hayvanlık alemini savunucu işler ve laflar yapacaktır.

Bu işin seçeneği ve dolayısıyla lami cimi yoktur. Ya burjuvaziyi ve onun insanların milyonlarca katline yol açan düzenini yok etmek için savaşacak, her şeye bu açıdan yanaşacaksın, ya da burjuvazinin yaşamını uzatmasına, burjuva düzenin yaşamını uzatmasına ve dolayısıyla da milyonlarca insanın burjuvazi ve burjuva düzen tarafından katline katkı koyacaksın. Siyasette işler böyle yürüyor. Siyasette yer alan her bir kişi ya karayüzlü bir gaddar katildir-burjuvadır veya burjuvaziye katkı koymaktadır, böylece her yıl 40 milyon insanın katline katkı koymaktadır (yoksa onlar insandan sayılmıyor mu?), ya da burjuvazinin yenilgisi için canla başla çalışır, ve böylece milyonlarca insanın katlinin önlenmesi için çalışmış olur. Bu arada bu çalışma içinde olanlar burjuvazinin onlara karşı savaş yapmayacaklarının garantisini veremez. Tam tersine, burjuvazinin onlara karşı savaştığının ve de savaşıcağının bilincindedirler. Stalin gibi!

E. İNSAN HAYATINI SAVUNMAK

CTP Gençliğin niye sadece milyonlarca insanın katlini kendine temel aldığını anlamak zordur. Bir insan hayatı değerli değil midir? Bir insanı bile öldürmek insanlık toplumunun hayvanlar aleminden daha hala daha tam olarak kopamadığının bir ispatı değil midir?

Komünistler için her bir insan hayatı değerlidir. Hafife alınamaz. Milyonların hayatı ise milyonlarca kere daha değerlidir. O da hafifi alınamaz.

Birisi çıkıp da komünistleri, yani bizim önderimiz Stalin'i geçtim milyonları öldürmekten, bir kişiyi bile öldürmekten suçlarsa, bizim ona diyeceğimiz ağzını toplamasıdır.

Geçen yıl 40 milyon insan öldürüldü. Bu yıl 40 milyon insan öldürülüyor. Gelecek yıl daha da çok insan öldürülecek. Demek ki komünistlerin hiçbir pratik etkinliğinin olmadığı bir dünyada komünistlerin etkin oldukları bir dünyadan daha da çok insan ölmektedir. Yani emperyalizmin mevcudiyeti şartlarında seçenek insanların milyonlarla katledilmesi veya hiçbir insanın ölmemesi değildir. Seçenek daha az insanın öldürülmesini ve süreç içinde de hiçbir kişinin öldürülmemesini garantilemektir. İyi ama bu nasıl yapılacaktır? Bu sonuç nasıl elde edilecektir?

Stalin ve Sovyet komünistleri, Sovyet işçi ve köylüleri Sovyetler Birliği'nde komünizmi inşa etmeye çalışırken ülkedeki burjuvalar ve ülke dışındaki emperyalistler hadi siz komünizmi inşa edin, biz size dokunmayacağız mı dediler? Yoksa komünizmin her bir zaferi karşısında daha da azgınlaştılar mı? Ve onların bu azgınlıklarına karşı Stalin ve komünistler, ve Sovyet halkı ne yapabilirdi? Savaşmalar mıydı? O zaman katledileceklerdi. Köleleştirileceklerdi. Bugünkü Rusya'nın durumundan da beter olacaktı. Veya bugünkü Rusya'nın durumu yeterince rezil ve insanlığa ters değil mi? Sadece onlar mı? Değil. Tüm dünyayı Faşizmin köleliğinden kim ve ne fedakarlıklarla kurtardı? Hangi Holywood filminde gördünüz siz Sovyet halkının can bedeli ve fedakar savaşını? İnsanlığı kurtarışını? Bunun hazırlığı olarak canla başla çalışarak sanayilerini inşa etmedeki kahramanlıklarını?

Stalin önderliğinde Sovyetler Birliği kaç kere çağrı yaptı tüm silahların yerle bir edilmesi için! Faşist saldırılara karşı ortak direniş için? Kim uydu bunlara? Kimdir başka ülkelere ve uluslara karşı savaş yapmayı, geçtim savaş yapmaktan savaş propagandası yapmayı insanlık düşmanı suç ilan eden? Bilirmisiniz CTP Gençlik kimdir o? STALİN!

İnsanlar açlıktan ölürken yiyecekleri denizlere dökenlere, (bugünlerde çiftçilere ekim yapma yasağı koyanlara) insanlık düşmanı manyak barbarlar diyen kimdir? STALİN!

Dün kalıtım teorisi üzerinden -bugün ise GEN teorisi üzerinden - ırkçılık yapıp insanlar beyin özürlü, fizik özürlü ve de siyah veya başka ırktan olduğu için katledilir veya hadım edilirken bunların rezilliğini ortaya koyan ve yasaklayan kimdir bilirmisin sen? STALİN!

Faşistlerin tanklarının üstene canlarını feda ederek Molotof kokteyliyle atlayan Sovyet gençlerinin son sözlerinin ne olduğunu bilirmisin sen? YAŞASIN STALİN!

İnsanların ölmesini önlememiz imkansızdır. Bu yıl 40 milyon insan ölecek. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Bu satırlar yazılırken bir milyar insan aç! Milyonlarcası açlıktan ölecek. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Bu yıl on milyon çocuk içtiği sudan kaptığı hastalıktan ölecek. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Milyonlarca işçi ve köylü silahlarla öldürülecek. Onlarca ulus yok olmakla karşı karşıya kalacak. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Eğer onlar da insansa, onların öldürülmesini kim ve nasıl önleyecek?

Stalin ve Stalin'in Sovyetler Birliği var olsaydı bu insanlar ölürmüydü?

Stalin ve Stalin'in Sovyetler Birliği var olsaydı her yıl daha az milyonlarca insan ölürdü, ve çok daha önce tüm insanların hayatı garanti altına alınırdı. Emperyalist burjuvaların yönettiği bir dünyada insan yaşamını nasıl garanti altına alacaksın CTP Gençlik? Anlat bize. Kendi yaşamını nasıl garanti altına alacaksın demiyoruz. İnsanların yaşamından bahsediyoruz. İnsanlıktan bahsediyoruz.

Mevcut şartlarda komünistlerin yapabileceği en iyi şey öldürülen insan sayısını asgariye indirmenin yollarını bulmaktır. Bu yol da burjuvaziye en hızlı bir şekilde iktidardan al aşağı etmekten geçer. Yoksa barbarlığa doğru hızla ilerliyoruz. Daha doğrusu barbarlığın ta göbeğindeyiz! Ha, pardon. O 40 milyon adamdan sayılmazdı değil mi? Unuttuk!

İnsanlığa karşı, insan yaşamına karşı saygılı, insanların yaşamını garanti altına alabilecek, insanların yaşamını savaşlar, açlıklar, hastalıklar vb. üzerinden burjuvazi tarafından yok edilmesini önleyebilecek tek düzen komünizmdir. Komünizm için çalışmayan, komünizmin zaferine darbe vuran her bir insanlık savunucusu pratikte insan katliamının ortağıdır. Her yıl, burjuvazinin iktidarı nedeniyle ölmekte olan insanların hayatından sorumludur.

Komünizme karşı aktif savaşım verenler, aktif olarak insanlık düşmanı suç işlemektedirler. Milyonların burjuvazi tarafından öldürülmesine pratik olarak çanak tutmaktadırlar. Lafla peynir ekmek gemisi yürümediği gibi milyonlarca insanın katli de önlenemez. Ama siyasetleriyle bu katliama arka çıkanlar insanlık düşmanı suç işlemiş, elleri insan kanına bulanmış caniler olarak adlandırılmaktan, ve öyle olarak ele alınmaktan kurtulamayacaklardır!

Her bir insan canı değerlidir!

Siyasetleriyle insanların katlini önlemek değil de o katliamın sürdürülmesine katkı koyanlar insanlık düşmanı suç işleyen barbarlardır.

Lenin'in sözleri aklımızdadır. Biz iç savaş istemiyoruz. İç savaşta insanların ölmesini istemiyoruz. İşte bu nedenle bu iç savaşı en hızlı bir şekilde sonuçlandırmak istiyoruz!

Barbar ve katil burjuvaların dünyasında insanların ölmesinden komünistleri suçlu bulanlar insan kasabı hayvan oğlu hayvandır!

Biz insanların ölmesini istemiyoruz. İşte o nedenle burjuvaziye yerle bir edeceğiz, ve bu süreçte burjuvazinin barbarlığı nedeniyle en az insanın ölmesini garantilemek için elimizden geleni yapacağız. Ve insanların barbar burjuvalar tarafından öldürülmesini önlemek, böylece insanların ölmesini önlemek için tüm dünyada bu sonucu elde edinceye kadar savaşımımızı sürdüreceğiz. Bu sonucu ne kadar çabuk elde edersek, insanların katline de o kadar çabuk son veririz. Yoksa insanların katli sürecektir. Her geçen gün daha çok insan katledilecek. Ve bu gerçek bilginiz dahilindedir. Bu gerçeğin süresini uzatmak isteyenlerde insan canına değer veren değil, insan canına hiç değer vermeyenlerdir. Güneş balçıkla sıvanmaz.

Stalin insanlığın kurtarıcısıdır.

Stalin'e hakaret eden ve böylece burjuvazinin yaşamını uzatmaya katkı koyan eli kanlı bir katildir. Her yıl 40 milyon insanın katline katkı koymaktadır!

Bu işin şakası yoktur!

İnsan canıyla oyun oynanmaz!